

WILLEN ONDERZOEKERS NIET IN DE TELEGRAAF? /
HOOGLERAAR ALAN ROWAN HAD OOK GEVECHTS-
VLIEGER KUNNEN ZIJN / **ACTIEVOEREN WERKT /**
DE AANMELDING IS MOEILIJKER DAN DE MASTER ZELF

nummer 7 / jaargang 15 / 26 maart 2015

VOX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit

NOEM HEM GEEN LEIDER

HULPFONDS VOOR RADBOUD PERSONEEL

Heb je behoefte aan
financiële ondersteuning?
Het Hulpfonds helpt.

Het Hulpfonds helpt met financieel advies,
begeleiding en renteloze leningen.
Neem contact op voor meer informatie:
E-mail: info@hulpfondsradboud.nl
Telefoon: (024) 361 22 81

www.hulpfondsradboud.nl

SINDS 1992

Ooglaseren
in Nijmegen!

Studenten-
korting
20%

Bel ons voor info:
024 3604747

Excimer
LASER CENTRUM NIJMEGEN

Excimer Laser Centrum Nijmegen
Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen,
seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties.
Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor
recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde
vergader ruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

**RESTAURANT
VALDIN**

Afstudeerbordel of promotiefeest?

Valdin maakt van uw borrel of receptie een
groot succes!

Heeft u met Pasen al plannen?

1e paasdag van 12 tot 15 brunch €25,-
Beide dagen: 4-gangenpaasmenu € 34,50

IEDERE DAG GEOPEND!

www.valdin.nl

Van Peltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen
T 024-3556902 | info@valdin.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

“Ik ga vol vertrouwen
de grens over.”

Nieuw:
dagcursussen
Duits, Engels,
Frans, Italiaans
en Spaans

Taaltrainingen starten weer!

Vanaf 13 april

Radboud **in'to** Languages
opent nieuwe werelden

www.radboudintolanguages.nl

VOX NR. 7 03/2015 INHOUD

P. 8 / PORTRETTEEN /

De Nieuwe Universiteit 'moet wel actievoeren'

P. 12 / ACTIE /

Wat actievoeren tot nu toe opleverde

P. 18 / STUDENT /

Peentjes zweten bij de aanmelding voor een master

P. 30 / INTERVIEW /

Alan Rowan werd geen gevechtsvlieger, maar hoogleraar Moleculaire materialen

EN VERDER / P. 4 / IN BEELD / P. 6 / RANKING THE RU / P. 16 / DRONEVLUCHT / P. 28 / WETENSCHAP / P. 34 / OPINIE / P. 36 / CULTUUR / P. 38 / CAMPUS / P.40 / HUISELIJKE KRINGEN

P. 8

P. 12

P. 18

P. 30

Op de cover: Matthias van Trigt, woordvoerder van De Nieuwe Universiteit Nijmegen
Foto: Duncan de Fey

RE DAC TIO NEEL

ROLLEN

Via Twitter werd ik op mijn vingers getikt. Afzender: De Nieuwe Universiteit Nijmegen. Ik had Matthias van Trigt (zie cover) in mijn Twitterverslag van de openbare vergadering 'voorman', genoemd, maar hij was 'woordvoerder'. De beweging kent geen leiders. 'We are we', aldus een jonge vrouw in de zaal. Volgde nog een live-aanval: journalisten zouden te veel denken in bestaande patronen. De groep meteen indelen in 'rollen'.

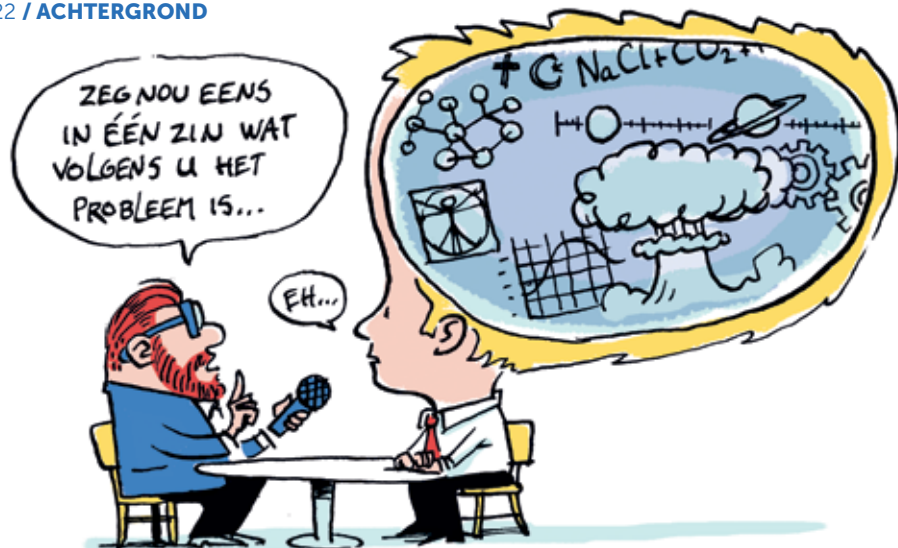
Daar moest ik over nadenken. En ik probeerde niet in paniek te raken toen de voorman die geen voorman was als woordvoerder halverwege de debatavond de zaal verliet. Wie moest ik als voorgeprogrammeerde journalist nu aanspreken?

Een tik op de vingers is geen uitzondering bij Vox. Omdat we nogal dicht op de lezers zitten (campus schrijft over campus), is de feedback direct. Verontwaardigde mails, kattige tweets, geïrriteerde telefoontjes. Natuurlijk zijn er ook complimenten, maar goed nieuws is nu eenmaal geen nieuws (kom maar met uw boze brieven). We zijn er best blij mee. Het voorkomt dat we automatische piloten worden (subtiele verwijzing naar het interview met oud-gevechtsvlieger Alan Rowan op pagina 22). En het brengt ons op ideeën. Daarom laten we De Nieuwe Universiteit in deze Vox zelf vertellen wie ze is en schrijven we over de spanning tussen journalistiek en wetenschap. Onze lijnen staan open.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

ONDERZOEKERS EN JOURNALISTEN. HOE GOED GAAN DIE SAMEN?

P. 22 / ACHTERGROND

ECLIPS

Het was een beetje een teleurstelling, die zonsverduistering op vrijdag 20 maart. Op het dak bij Sterrenkunde keken verwachtingsvolle bezoekers naar iets wat niet te zien was. De bewolking verpeste het eclipsfeestje. Het werd een beetje donker en dat was het. Janneke Kloosterman, student communicatiewetenschap, vond het desondanks gezellig. "Ik vind het wel mooi hierboven."

Foto: Bert Beelen

RANKING THE RU PENNEN

Studenten en medewerkers moeten presteren en excelleren.

Hoe presteert de Radboud Universiteit zelf? Elke maand laat Vox een deskundige een oordeel vellen.

Pennenwinkelleigenaar Jan van Breukelen geeft de Radboud-pennenset drie sterren.

Illustratie: Roel Venderbosch

In de campusshop is een fraai setje Radboud-pennen te koop. Twee pennen, keurig bedrukt en ingepakt, voor 15,95 euro.

“Dit is de Vectorlijn van het merk Parker”, zegt Jan van Breukelen, eigenaar van de luxe Pen Shop in de Van Welderenstraat. “Het is een van de best verkopende modellen.

De Vector bestaat al veertig jaar en doet het nog steeds goed – ook bij mij in de winkel. Het is de onderkant van de markt, maar het zijn op zich prima pennen. De mechaniek deugt.”

Van Breukelen is verbaasd als hij de prijs van het setje hoort.

“De normale retailprijs is 25 euro. Dat je hem op de universiteit voor bijna een tiende minder kunt kopen, komt doordat de sets waarschijnlijk met heel veel tegelijk zijn ingekocht.

En omdat het logo van de universiteit op de pennen staat, loop je in principe rond met een reclame-uiting. Ook dat zal de prijs drukken.”

Van Breukelen vindt de combinatie van pennen vreemd.

“Het gaat om een balpen en een roller. Een balpen wordt normaal gesproken gecombineerd met een vulpen. Een roller zit daar een beetje tussenin – het is een soort tussenoplossing.

Maar mijn ervaring is dat zowel vulpen- als balpenliefhebbers de roller niet zo fijn vinden. Ik begrijp niet waarom ze er geen vulpen bij gedaan hebben.”

Zijn oordeel: de Radboud-pennenset krijgt drie van de vijf sterren.

IN HET NIEUWS

Voetbalexperiment Wetenschap bedrijven op het voetbalveld. Bewegingswetenschapper Jeroen Barte toog naar de amateurs van NEC om te onderzoeken welke invloed vermoeidheid heeft op hun spel. Hij observeerde een groep voetballers die al negentig minuten gespeeld had en een groep die geen last had van vermoeide benen. De spelers kregen in het experiment te maken met een fictieve tegenstander en er werden ballen op hen afgevuurd door een ballenkanon. Blijkt uit het onderzoek bijvoorbeeld dat vermoeide spelers minder ballen onderscheppen omdat hun sprintvermogen afneemt, dan kunnen speler en trainer daarop inspelen.

Groen bankieren De Radboud Universiteit moet het goede voorbeeld geven en haar geld wegzetten op banken die niet investeren in de fossiele industrie. Dat stond te lezen in een brief die GroenLinks Nijmegen vorige maand stuurde naar het universiteitsbestuur. Het CvB reageerde door te zeggen dat de universiteit al op weg is haar duurzame ambities te realiseren. Bovendien is het college gebonden aan regels van het ministerie om het geld onder te brengen bij banken met genoeg geld in kas. Huisbankier ABN AMRO hoeft zich dus geen zorgen te maken. Een woordvoerder van Triodos is verbaasd door het verweer van het college. Hij ziet geen belemmeringen om de Radboud Universiteit te verwelkomen als klant.

Campuscantus Er is niet alleen slecht nieuws voor de aankomende eerstejaarsstudenten van de Radboud Universiteit. Nee, zij zullen niet meer kunnen profiteren van de basisbeurs, maar de sjaars kunnen zich wél opmaken voor de tweede editie van de campuscantus tijdens de introductie. Na het succes van vorig jaar heeft de introorganisatie besloten om het zangfestijn

hot spot

WE ALL VISITED THE VALKHOF MUSEUM AND THE SAINT STEVEN'S CHURCH IN NIJMEGEN. BUT WHAT ARE THE REALLY SPECIAL, FUNNY, WEIRD PLACES YOU SHOULD TAKE YOUR FRIENDS TO SEE IN NIJMEGEN?

Spring is in the air. Can you feel the fresh energy running through your veins? We bring you proof that Nijmegen is not

only the place to relax, but also to party. Release all the energy on the 2nd of April in Doornroosje at Drift. Drift is a collective that organizes dance parties and festivals in Doornroosje and the Vasim. Dance your butts off on the housebeats of dj's like Tama Sumo and San Soda.

Don't worry about the time, the university is closed on Friday the 3rd of April anyway because of good Friday.

De eerste campuscantus in 2014

Foto: Duncan de Fey

een vervolg te geven. Als klap op de vuurpijl zijn de bierprijzen verlaagd! De pitchers zullen 7,50 euro kosten. Dat is de helft van wat studenten vorig jaar betaalden. Scheelt een slok op een borrel op je toekomstige studieschuld.

Cultuurcentrum Dat het nieuwe cultuurcentrum er komt, was inmiddels duidelijk. Maar waar? Ook die kogel is door de kerk. Het culturele hart van de campus krijgt een plek in het Gymnasium. Het gebouw aan de Heyendaalseweg wordt gerenoveerd en zal de managementfaculteit onderdak bieden. En het cultuurcentrum dus. Er komt een multifunctionele zaal met een capaciteit van rond de tweehonderd personen. Het plan om twee zalen te bouwen is ook nog niet van tafel. In ieder geval: de wens om de culturele voorzieningen op de campus samen te brengen op één

plek, is vervuld. De oplevering laat nog wel een paar jaar op zich wachten.

Bussemaker Naast schichtige tieners en nieuwsgierige ouders, meldde zich ook hoog bezoek tijdens de Open Dag van de Radboud Universiteit. Minister Jet Bussemaker kwam naar Nijmegen om te vertellen over het leenstelsel. De aankomende lichter studenten krijgt geen basisbeurs meer, maar kan wel investeringen in beter onderwijs tegemoet zien, zo vertelde Bussemaker. Een studieschuld is dus onvermijdelijk, als papa en mama niet bijspringen. Veel ouders die hun kroost vergezelden tijdens de Open Dag zeggen dat wel te gaan doen. Zoals Ingmar van Zutphen, vader van Teun (16). Hij gunt zijn zoon 'een fatsoenlijke studententijd': "Vroeger kon je zes jaar studeren, dat is nu niet meer zo en dat heeft z'n consequenties."

40

Vooraf tijdens de lunchpauze nam de rij voor Stembureau 40 behoorlijke vormen aan. In het zijzaaltje van de Refter konden stemmers op 18 maart traditiegetrouw een vakje rood kleuren. Twee zelfs: voor de Provinciale Staten en de waterschappen. GroenLinks en D66 kregen respectievelijk 27 en 25 procent van de stemmen op de campus. Vorig jaar bleken deze partijen ook al de populairste bij de Europese verkiezingen. De SP mag zich, na D66, tweede partij van Nijmegen noemen, maar speelt op de universiteit een kleine rol. Slechts 9 procent van de kiezers bij Stembureau 40 koos voor de socialisten.

WAARVAN AKTE

“Persoonlijke betrokkenheid is essentieel. Ik mag best mijn gevoelens uiten, af en toe een traan laten.”

Jan Smeitink, hoofd van het Nijmeegs Centrum voor Mitochondriële Ziekten, sprak met verslaggevers van *De Gelderlander* over zijn strijd tegen kindersterfte.

BOVEN HET MAAIVELD GEERT PESSELSSE

Quelle horreur! De pannenkoeken werden geschraapt uit het assortiment van de rechtenkantine. Dat stuitte op verzet, want juristen hebben pannenkoeken nodig. Ze beschouwen de voedzame schijven

bijkans als een primaire behoefte. Vrijdag pannenkoekendag. Of, zoals Geert Pesselse, docent straf(proces)recht en woordvoerder van de taskforce 'Red de pannenkoek' het poëtisch verwoordde: "Geen onderzoek zonder pannenkoek". Met partners in crime Dorian Schaap en Joeri Bemelmans stuurde hij zijn collega's een miltje over de 'onoorbare' verdwijning van de pannenkoek. Steunbetuigingen volgden en de taskforce verzamelde moeiteloos een dikke honderd handtekeningen. Het Facilitair Bedrijf zwichtte: de pannenkoek keerde terug. Het recht had gezegevierd.

WIJ VOEREN ACTIE

Tekst: Jorg Leijten / Foto's: Duncan de Fey

De bezetting van het Bungehuis en het Maagdenhuis in Amsterdam inspireerden Nijmeegse studenten om met een eigen afdeling van De Nieuwe Universiteit te komen. Matthias van Trigt, Floor de Man en Herman ('liever geen achternaam') sloten zich aan bij de protestbeweging. 'Je inzetten voor een betere wereld moet je actief doen.'

MATTHIAS VAN TRIGT (25): 'MISSCHIEN WEL DE STEREOTYPE COMMUNIST'

Tweedejaarsstudent politicologie roept op tot revolutie

"Ik herkende me in de thema's die in Amsterdam werden besproken bij de inname van het Maagdenhuis. Onderwijs moet een publiek goed zijn, en daar hoort publieke controle bij, zeker in het hoger onderwijs. Ik wist: ik wil onderdeel uitmaken van deze beweging. De Nieuwe Universiteit. De Universiteit Utrecht wilde in 2010, toen ik er sociologie

studeerde, uit kostenbesparing het onafhankelijke studentenblad integreren met haar reclameafdeling. Ik nam deel aan de bezetting van het bestuursgebouw die volgde. Ik leerde dat het gevaarlijk is een college van bestuur op zijn woord te vertrouwen. Afspraken moeten zwart op wit staan. Ik was woordvoerder van de bezetters, en omdat ik die taak met genoeg heb vervuld, wilde ik die ervaring voor De

Nieuwe Universiteit weer inzetten. Ik ben misschien wel de stereotype communist: ik lees Marx, voer actie en roep op tot revolutie, al ligt dat laatste nu natuurlijk niet voor de hand. Wel ben ik ervan overtuigd dat hervormingen in het Nederlandse hoger onderwijs de levensstandaard kunnen verbeteren. Dat kan de discussie openen over welke instituties eveneens publiek goed horen te zijn. Ik ben inmiddels vijf jaar politiek acti-

vist. Ik ben lid van de Internationale Socialisten, een revolutionair-socialistische organisatie die op termijn grote veranderingen wil bewerkstelligen. Het kan gaan om economische thema's, maar natuurlijk ook over milieu of racisme. Actievoeren is voor mij niet nieuw, en telkens als ik kan bijdragen aan bewegingen die de wereld willen verbeteren, kijk ik wat ik kan doen. Ik moet wel; ik kan niet anders."

HERMAN ('LIEVER GEEN ACHTERNAAM') (30): 'HET NIJMEEGSE ACTIVISME INSPIREERT ME'

**Masterstudent politicologie
en mede-bezetter van het
Maagdenhuis.**

"Toen ik hoorde van de bezetting van het Amsterdamse Maagdenhuis, vond ik dat waanzinnig interessant. Donderdag ben ik na college op de trein gesprongen en heb ik me tot zondag bij de demonstranten gevoegd. Toen er ook in Nijmegen iets van de grond kwam, moest ik daarbij zijn.

Actievoeren ligt me, met name het meedenken over hoe het beter kan: als politicoloog weet je hoe besluitvormingsprocessen lopen en wanneer je daar als groep invloed op kunt uitoefenen. In 2007 kwam ik naar Nijmegen en het activisme dat hier leeft, inspireerde me om zelf ook demonstraties te organiseren. Tegen het leenstelsel en afgelopen zomer nog voor vrede in Palestina. Ik zie De Nieuwe Universiteit Nijmegen als een nieuw model voor democratie: gericht op participatie, niet op representatie. Sinds de economische crisis groeit het verzet tegen het kapitalistische systeem. Ik voel me zo betrokken bij die beweging dat ik stage ga lopen bij een linkse denktank die sociale groeperingen ondersteunt die het huidige politieke proces willen veranderen.

Ik ben dertig en studeer nog steeds, dat komt vooral doordat ik van alles naast en binnen mijn studie heb gedaan: extra vakken volgen en demonstraties organiseren. Ook heb ik een bestuursjaar gedaan als penningmeester bij studentenvakbond AKKU. AKKU's kritische houding ten opzichte van het universiteitsbeleid sluit aan bij hoe ik de rol van De Nieuwe Universiteit zie."

FLOOR DE MAN (22): 'ALS JE ALLES HEBT GEPROBEERD, MAG JE WAT ONWETTIGS DOEN'

Vierdejaars bachelorstudent scheikunde organiseerde al verschillende demonstraties

"Wanneer mijn idealen in het gedrang komen, sta ik op. Je inzetten voor een betere wereld moet je actief doen. Het stopt niet bij het plaatsen van een berichtje op Facebook. Daarom heb ik enkele Nijmeegse manifestaties mede georganiseerd, zoals die tegen racisme na Geert Wilders' 'minder,

minder, minder'-uitspraak. Gelijkheid en solidariteit vind ik belangrijk. Als voorlichter voor COC Nijmegen leg ik schoolklassen uit waarom iedereen hetzelfde behandeld moet worden, ongeacht seksuele voorkeur. Ook bij de Nieuwe Universiteit strijd ik voor gelijke rechten. Door maatregelen als maximaal vier jaar bachelor en het bindend studieadvies hebben sommige studenten een kleinere kans hun diploma te halen.

De universiteit moet in dienst staan van de maatschappij, niet van de markt. Je krijgt als student niet meer de tijd je tot kritisch academicus te ontwikkelen.

Als voorzitter van Dwars Nijmegen (jongerenafdeling GroenLinks, red.) kon ik mijn idealen op lokaal niveau nastreven. Ik leerde dat je altijd de feiten op een rij moet hebben. Moet weten waarover je praat als je een statement maakt. Inmiddels ben ik

geen lid meer van GroenLinks: de partijlijn sluit niet meer aan bij wat ik denk.

Ik ben een gematigd activist, maar als maatschappelijke belangen in het geding zijn en reguliere wegen niets opleveren, vind ik actie op zijn plaats. En heb je tevergeefs alles geprobeerd om pijnpunten aan te kaarten, zoals in Amsterdam, dan mag je soms best iets onwettigs doen."

WIJNAND MIJNHARDT:

'Veelkoppige hydra is opgestaan'

Wijnand Mijnhardt is hoogleraar **Vergelijkende Wetenschapsgeschiedenis in Utrecht** en een van de vier wetenschappers die in 2013 de knuppel in het hoenderhok gooide met de lancering van Science in Transition (SiT). Het 'Position Paper', telt inmiddels 43 pagina's. De financiering van onderwijs en onderzoek leidt volgens SiT tot 'perverse prikkels', want: het zet een bonus op weer een publicatie, een zoveelste diploma en nog een proefschrift. Die kritiek heeft het debat vleugels gegeven. "In de nieuwe wetenschapsvisie van het kabinet zie je de toon veranderen, wat niet wil zeggen dat er in de praktijk al veel is verbeterd."

Als historicus kent Mijnhardt de voorwaarden voor een succesvolle revolutie: eerst een periode van pamfletten, daarna een massa die opstaat. SiT heeft in de twee jaar van haar bestaan een steentje bijgedragen aan het eerste, de studenten in Amsterdam doen het tweede.

"Ik ben hier ontzettend blij mee. Dit is een prachtig klimaat."

De recente brief waarmee SiT aansluiting zoekt bij de bezetters van het Maagdenhuis is meer dan een adhesiebetuiging. De opstellers waarschuwen voor een te smalle agenda, zoals de focus op de Amsterdamse letterenfaculteit. "Daarnaast ligt er te veel nadruk op medezeggenschap", zegt Mijnhardt.

"Niet dat we dat onbelangrijk vinden, maar het is niet de kern van het probleem dat wij willen aanpakken." Vandaar de schriftelijke oproep aan de studenten om oog te houden voor de financiering van universiteiten, in plaats van bestuurders te bashen. Mijnhardt: "Het probleem is politiek en ligt dus in Den Haag. Daar moeten we ons op richten. Klaar." Heeft de revolutie kans van slagen? Mijnhardt: "In de universiteiten is een veelkoppige hydra opgestaan. Het zal heel moeilijk worden om die nog te bestrijden."

Foto: DUB/ Maarten Hartman

EEN BROEIEND

Sinds begin maart heeft ook Nijmegen een filiaal van het landelijk actiewezen dat in Amsterdam is begonnen. Nou ja, begonnen. Al jaren is het onrustig binnen de universiteiten. Vox schept orde in de wirwar van initiatieven.

Tekst: Paul van den Broek en Jolene Meijerink

25 april 2013

SCIENCE IN TRANSITION is geboren, met de eerste van vier workshops waarin bezorgde wetenschappers proberen de universiteit opnieuw uit te vinden. Die van nu is uit haar voegen gebarsten, gaat gebukt onder perverse financieringsprikkels en levert ondanks hoge werkdruk te weinig kwaliteit. SiT is voorlopig een feestje voor de Randstad-universiteiten, blijkt uit de opkomst.

Radboudianen schitteren door afwezigheid.

17 oktober 2013

Met een **POSITION PAPER** levert Science in Transition haar visitekaartje af. De titel: 'Waarom de wetenschap niet werkt zoals het moet, en wat daaraan te doen is.' Onder de vijf afzenders domineert de Universiteit Utrecht, met als markantste naam die van de medisch decaan Frank Miedema. Wetenschappers in het hele land wordt gevraagd het Paper aan te scherpen.

7 november 2013

Met een tweedaags congres in Amsterdam, onder hoede van de KNAW, scherpt Science in Transition haar manifest aan. De Nijmeegse collegevoorzitter **GERARD MEIJER** verwijst het in zijn nieuwjaarsrede een paar maanden later naar de prullenmand. Slecht geschreven stemmingmakerij, aldus zijn oordeel. Radboud-wetenschappers hoeft Meijer niet te kapitelen: die laten zich tijdens het Amsterdamse congres nauwelijks zien.

DE ACTIEVOERDERS VAN NU STAAN OP DE SCHOUDERS VAN VELE VOORGANGERS. EEN OVERZICHT VAN TWEE RUMOERIGE JAREN.

JIP MENNEN:

'Te veel onderlinge scepsis'

Jip Mennen was voorzitter van de **Universitaire Studentenraad** toen in Nijmegen de Staat van de Universiteit werd opgericht. In een volle collegezaal stond Mennen naast bestuurders en wetenschappers om het studentengeluid te ventileren. Haar punten, de doorgesloten rendementsmaatregelen en de onvolmaakte medezeggenschap, zijn ook nu weer in actiezaaltjes te horen. Maar in Nijmegen kreeg Mennen de zaak toen nog niet in beweging. "Het universiteitsbestuur gaf ons het gevoel dat we gehoord werden", blikt ze terug. "Maar we zijn er met open ogen ingetuind, er is weinig concreets met onze punten gebeurd."

Een obstakel voor de studenten vormde het misnoegen over het pamflet dat in die maanden de actietoon zette, van Science in Transition. "Het is altijd beter om samen op te trekken, maar wij vonden dat pamflet maar niks." De studentenraad en ondernemingsraad vonden hierover geen gezamenlijk standpunt. "En steeds kregen we te

horen dat we de problemen moesten adresseren aan Den Haag."

De veenbrand in Amsterdam slaat maar niet over naar Nijmegen. Mennen was stomverbaasd dat tijdens de oprichting van de Nieuwe Universiteit in Nijmegen ook de studentbestuurders een wat laffe toonzetting kozen, met de bewering dat het 'hier wel goed gaat met de medezeggenschap'. Hoezo goed? Als de medezeggenschap braaf meewerkt, wordt ze door het college van bestuur wel getolereerd, kenschetst Mennen de verhoudingen. "Maar in andere gevallen wordt de medezeggenschap flink op haar plek gezet. Van alle universiteiten heeft de student in Nijmegen de minste bevoegdheden, daar moeten we nu een punt van maken." Jammer dat dit onvoldoende gebeurt, vindt ze. Bestuurders, reik je handen uit naar de actievoerders! "Ik hoor vooral veel onderlinge scepsis, maar de handen moeten ineen. Deze beweging in Nijmegen verdient een kans."

ACTIEKLIMAAT

november 2013

Het **PLATFORM H.NU** ziet het levenslicht. Het platform richt zich tegen de toenemende individualisering binnen universiteiten en roept op tot meer solidariteit. Tot vandaag hebben zich 500 ondertekenaars bij het platform geschaard, waaronder nu ook Nijmegenaren. Radboud-wetenschapssocioloog **WILLEM HALFFMAN** is een van de trekkers.

15 november 2013

De Vakbond voor de Wetenschap, VAWO, viert zijn gouden jubileum met een congres op de Uithof in Utrecht. De Nijmeegse hoogleraar **KLAAS LANDSMAN** houdt een rede waarin hij zich kritisch uitlaat over het financieringssysteem van onderzoek. In het hieropvolgende essay vat hij het samen met een Bijbeltekst: 'Want wie heeft zal nog meer krijgen, en wel in overvloed, maar wie niets heeft, hem zal zelfs wat hij heeft nog worden ontnomen (Mattheus 25:29)'.

26 mei 2014

Een aantal Nijmeegse wetenschappers geeft de aanzet tot '**DE STAAT VAN DE UNIVERSITEIT**', een initiatief waarin bestuurders en studenten 'op zoek gaan naar nieuw vertrouwen'. Er is een goed bezocht debat en op het podium doen de deelnemers hun best, maar van deze staat wordt daarna weinig meer vernomen.

HANS RADDER:**'Actiepunten niet laten verwaaien'**

De onvrede is niet van vandaag of gisteren.

Hans Radder, voorman van Platform H.NU, gaat terug naar twaalf jaar geleden, toen hij als hoogleraar aan de VU al debatten voerde over de economisering van de universiteiten. Het is sindsdien niet meer stil geworden, met debatten en optredens in de media.

Radder vertelt wat er veranderde in 2013:

"We beseften dat, wilden we echt iets veranderen, we politiker moesten worden. Daarom hebben we het Platform opgericht en de Tweede Kamer opgezocht." Met succes, althans: er kwam een gesprek met de vaste commissie OCW van de Kamer, maar de opkomst van Kamerleden was veelzeggend, treurt Radder: vijf! "In het parlement vinden ze wetenschap een moeilijk thema. Kamerleden kunnen er publiekelijk niet mee scoren."

Het zal volgens Radder helpen als de partijen samenwerken. "Daarom ben ik zo blij met onze petitie ('Naar een andere Universiteit', red.) waar zich deze maand

zestien partijen bij hebben aangesloten." Radder is verheugd dat ook de Abvakabo op de wagen is gesprongen, gezien een van de centrale actiepunten van H.NU: minder tijdelijke contracten op de universiteiten. Radder steunt de bezettingen door studenten. "Als argumenten kennelijk niet meer tellen, is actie vereist". Radder ziet de grootste actiebereidheid bij studenten en de wat oudere wetenschappers: het middensegment heeft domweg te veel te verliezen, juist vanwege hun onzekere baangaranties.

Mooi, zo'n lenteverbond van studenten en 'jongere ouderen', zegt Radder, die overigens waarschuwt voor lentes. "In 2011 dachten ze in Egypte ook dat de lente was aangebroken, maar voor je het weet is de geest weer terug in de fles." De punten moeten snel concreet worden, beveelt hij aan, nog vóór de zomer. Aan H.NU zal het niet liggen, getuige het eerste actiepunt: 'Van 60 naar 80 procent vaste aanstellingen!'

26 mei 2014

Op 26 mei 2014 zijn er twee debatten. Het **PROMOVENDI-OVERLEG NIJMEGEN** (PON) komt die avond samen met het Radboud Postdoc Netwerk (RPN) en de VAWO, om te ageren tegen de **'PROMOVENDI-FABRIEK EN WEGWERP-WETENSCHAPPERS'**.

6 juni 2014

Waartoe is de universiteit op aarde? Met deze vroom klinkende vraag gaat in Amsterdam een gezelschap van studenten, hoogleraren en beleidsmakers in discussie tijdens de **NACHT VAN DE UNIVERSITEIT**. Insteek: met scherpe debatten en zinvolle colleges de universiteit haar waarde teruggeven.

9 januari 2015

De inspanningen van H.NU hebben geresulteerd in de petitie **'NAAR EEN ANDERE UNIVERSITEIT'**, tijdens een bijeenkomst aan de VU aangeboden aan de Tweede Kamer. Zeventien organisaties hebben het schotschrift ondertekend. Drie eisen: 1) van 60 naar 80 procent vaste aanstellingen, 2) van outputfinanciering naar inhoudelijke beoordeling en 3) medezeggenschap van gunst naar recht.

13 februari 2015

Actie! Studenten in Amsterdam bezetten het **BUNGE-HUIS**, een gebouw van de faculteit geesteswetenschappen die volgens de bezetters wordt afgeknepen. De eisen zijn breder: het gaat om de inrichting van een **'NIEUWE UNIVERSITEIT'**, waar de studenten en onderzoekers zelf de baas zijn over de academische gemeenschap. Bemiddelingspogingen met de geplaagde UvA-baas Louise Gunning lopen spaak, met als sluitstuk de ontruiming door de politie.

17 februari 2015

Science in Transition stapt op de zegekar van de Amsterdamse bezetters, maar in de open brief om **SOLIDARITEIT TE BETUIGEN** wil SiT vooral haar eigenheid markeren. De studenten krijgen een lesje over de systeemanalyse als pijler onder hun onvrede. 'Het heeft geen zin bestuurders aan te vallen als je geen vat krijgt op de achterliggende management-systematiek, geldstromen en verdeelsleutels.' Of het de actie heeft geholpen, weten we niet.

MARIJTJE JONGSMA:

'Verbaasd dat het zo lang heeft geduurd'

Het momentum om de misstanden bij de universiteiten aan te pakken is niet begonnen op het moment dat het Bungehuis werd bezet, dat momentum was er al geruime tijd, volgens Marijtje Jongtsma, voorzitter van de Vakbond voor Wetenschap (VAWO). En dan heeft het nóg lang geduurd voordat de studenten de barricaden op gingen. "De universiteiten hebben ernstige problemen. Zo was in 2000 de rijksbijdrage per student 19.600 euro en in 2014 nog maar 14.300 euro. Dat heeft invloed op de onderwijskwaliteit," legt Jongtsma uit. "Universiteiten worden steeds bedrijfsmatiger bestuurd. Het is de vraag of het toenemende marktgerichte denken het onafhankelijke wetenschappelijke onderwijs en onderzoek ten goede komt."

Hoe kijkt de VAWO aan tegen de acties in Amsterdam? "Ik vind het goed dat de studenten de barricaden op zijn gegaan. Ik houd de vorderingen in de gaten." Geven de

actievoerders de VAWO nieuwe vleugels? "Op dit moment wordt vanuit zeer verschillende geledingen kritiek geuit op de huidige situatie. Het is nu van belang samen op te trekken om veranderingen teweeg te brengen." De dialoog aangaan, onderhandelen en vooral de krachten bundelen, zijn goede manieren om veranderingen voor elkaar te krijgen, zegt Jongtsma. "Neem nou de tijdelijke aanstellingen. Daarover werden in het verleden geen concrete afspraken gemaakt in de collectieve arbeidsvoorwaarden. Nu hebben de vier vakbonden nauw samengewerkt om met de VSNU afspraken te maken over het terugdringen van het percentage tijdelijke aanstellingen." En dan kan het best snel gaan. "Tussen het aanklaarten van het probleem en de concrete afspraken hierover, zat anderhalf tot twee jaar. Het is een kwestie van de schouders eronder zetten."

25 februari 2015

Een protestmars in Amsterdam mondt uit in de bezetting van **HET MAAGDENHUIS**. Een paar dagen later sluit een groep van tweehonderd wetenschappers zich aan, onder de noemer **RHETHINK**. Een greep uit het eisenpakket: decentralisering van bestuur, verkiezingen bij aanstelling van de belangrijkste bestuurders, terugkeer van 'echte macht' bij de gekozen organen en een 'herroepingsrecht' voor de studenten- en ondernemingsraad, om bestuursbenoemingen terug te draaien.

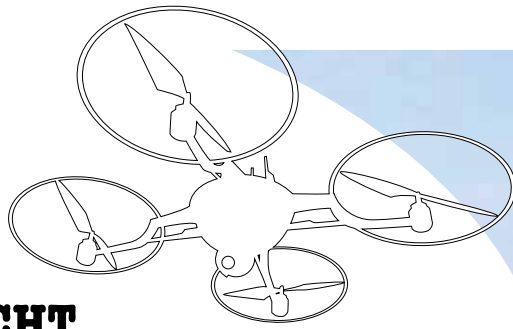
2 maart 2015

Oprichting van de Nieuwe Universiteit Nijmegen, met als voorlopige apotheose een debat op woensdag 4 maart – uitgeroepen tot **'LANDELIJKE ACTIEDAG'** – over de vertaling van de Amsterdamse onvrede naar Nijmegen. De verschillende studentengroeperingen weten de handen niet ineen te slaan.

12 maart 2015

In een open brief neemt H.NU afstand van de Vereniging van Nederlandse Universiteiten VSNU. De laatste is volgens het Platform te **LAFHARTIG OVER DE PROTESTEN**. Bestuurders, steek de hand in eigen boezem en wijs niet steeds op Den Haag, zo luidt het. Het zijn toch echt de universiteiten zelf die er een potje van maken – zie het beleid met al die losse contracten en de regelingen voor de medezeggenschap.

DRONEVLUCHT

FOTOGRAAF GERARD VERSCHOOTEN BEKIJKT NIJMEGEN VAN BOVEN. VOX LEGT UIT WAT HIJ ZIET.

Als je haast hebt, denk je eerder aan de auto als vervoersmiddel dan aan de fiets. Daar gaat de gemeente Nijmegen verandering in brengen. Dwars door het Goffertpark wordt namelijk een snelfietsroute aangelegd. Brede paden brengen je in een mum van tijd naar de campus of het centrum. De route komt er niet zonder slag of stoot. Natuurorganisaties maken zich zorgen om de fauna; krijgen de dieren nog wel genoeg nachtrust als het fietspad verlicht wordt? En nu we toch bezig zijn, hoe zorgen we ervoor dat de scootrijders het pad niet gebruiken als racebaan?

De gemeenteraad heeft nog een paar maanden om die plooiën net zo glad te strijken als het wegdek van de snelfietsroute.

MOE VAN HET MA

Masterdag 2015

Universiteiten vechten om de masterstudent. Maar waarom zijn die aanmeld- en toelatingsprocedures dan zo ontmoedigend en omslachtig? Student en Vox-medewerker Linda van der Pol zweet peentjes.

Tekst: Linda van der Pol / Beeld: Marjolein van Diejen

Chaos in het huis (beter: de kamer) van ondergetekende. Behalve met gebruikelijke boeken, kleding en ongecategoriseerde objecten, liggen tafel en vloer bezaaid met brochures van universiteiten, aanmeldingsformulieren voor specifieke masterprogramma's en een schaarse aanbevelingsbrief. In theorie hadden vriend F. en ik inmiddels twee kinderen, een hond en een hypotheek – in praktijk sprokkelen we de laatste puntjes van onze bachelor bijeen en zoeken, in een finale poging gelukkige langstudeerders te worden, naarstig naar een duale master.

Vooraf ik, van nature twijfelaar én uitsteller, zweet peentjes. Ik kies uiteindelijk voor een onderzoeksmaster in Utrecht, maar raak al snel verstrikt in de combinatie van een vroege aanmelddeadline (1 april), tig lopende verzoeken bij de examencommissie en bedes om referenties. *De Volkskrant* kopte in februari dat universiteiten wedijveren

STERGEDOE

Portiers

om de masterstudent. ‘Laat maar komen’ dacht ik, en ze kwamen.

Een aantal jaar geleden nog ondenkbaar, nu harde realiteit: posters van Amsterdamse universiteiten in onze Refter en billboards van de Universiteit Twente in de binnenstad. In het collegejaar 2012-2013 werd de ‘harde knip’ landelijk ingevoerd: pas na afronding van alle vakken van je bachelorprogramma kun je instromen naar een master. Dat zou studenten niet meer als makke lammetjes doen instromen in de meest voor de hand liggende masters – het moest vanzelfsprekend worden goed na te denken over je studiekeuze – en stad en richting te heroverwegen. Universiteiten springen daar tactisch op in en vissen in elkaars vijver: zo proberen zij elkaars, soms nadrukkelijk ‘excellente’, studenten aan te trekken.

Pasfoto

Juist voor selectieve masters (waarvoor de meest intelligente, gemotiveerde en geschikte studenten gezocht worden) is de aanmeldings- en toelatingsprocedure op het

eerste gezicht echter omslachtig en inefficiënt – en daarmee allesbehalve een lokkertje of uithangbord. Zo besluit F. zich, godzijdank wél ruim op tijd, in te schrijven voor Journalistiek en Media aan de Universiteit van Amsterdam. Hij krijgt opdracht de volgende documenten te verzamelen, op grond waarvan de selectieprocedure plaatsvindt:

- 1) een pasfoto
- 2) een motivatiebrief
- 3) een curriculum vitae
- 4) twee referentiebrieven
- 5) een gecertificeerde kopie van zijn cijferlijst (inclusief verantwoording indien zijn gemiddelde onder de 7,0 ligt)
- 6) een overzicht van nog af te ronden vakken, inclusief scriptietitel
- 7) een bachelorscriptie, essay of paper
- 8) maximaal drie representatieve voorbeelden van tot dusver gemaakt werk
- 9) een verantwoording in het geval van eventuele studievertraging

De master is populair, de plaatsen zijn schaars: er worden dit jaar zo’n 120 aanmeldingen verwacht terwijl maar 32 studenten aangenomen worden. Deze *happy few* doorstaan zowel de dossiercheck als een gewichtig sollicitatiegesprek waarbij een docent alsmede enkele journalisten aanwezig zijn. Mirjam Sprengers, coördinator van de opleiding, beaamt dat de toelatingsprocedure flink wat tijd en inspanning vergt van de student. Toch is het nodig om het kaf van het koren te scheiden: “We zoeken studenten die goed in het programma passen én zeer gemotiveerd zijn, want dit is een zware, duale opleiding. Deze selectieprocedure is een goede indicator van de kwaliteit van een student. Bovendien zorgt hij voor een hoog rendement: per twee jaar valt hier misschien één student uit.”

Zo pik je een student die op alle slakken zout legt of aan het handje genomen moet worden, er al vroeg uit. “Laten we eerlijk zijn: als je mij belt met de vraag of je in de gevraagde motivatiebrief van 300 woorden, ook 303 woorden mag gebruiken, dan hoor je niet thuis op deze opleiding.”

Toch lijken sommige eisen overdreven. Is uitleggen waarom je studievertraging opliep een uitwas van het rendementsdenken? Nee: vanwege de opbouw is uitlopen binnen het masterprogramma geen optie, dus wil men zeker weten dat je het aankunt. Vooruit... Maar een pasfoto, *really?* Haarkleur, neuskromte en afmetingen van voortanden kunnen onmogelijk meegenomen worden in de selectie.

“Natuurlijk selecteren we niet op uiterlijk,” reageert een medewerker van de Amsterdamse Graduate School of Humanities enigszins verontwaardigd, “we vinden het fijn te weten welk plaatje bij welke gegevens hoort.” Op mijn vraag of ik de foto dan ook achterwege mag laten, antwoordt ze bevestigend. “En succes nog met je aanmelding!”

MASTER-UITSTROOM

Het aantal studenten dat de master aan een andere universiteit volgt dan de bachelor, steeg afgelopen jaren flink. Waar in 2011 nog 2.923 studenten overstapten, nam dit aantal in 2014 met ruim tweeduizend studenten toe tot 4.955. Dit vormt 12,9 procent van de totale masterinstroom in het wetenschappelijk onderwijs. Met name de studentenaantallen van de TU Delft, UvA, Erasmus Universiteit en Universiteit Leiden stegen. Maar niet iedereen plukte de vruchten van deze mastermobilisatie: de Radboud Universiteit, Rijksuniversiteit Groningen, Universiteit Twente en Universiteit Maastricht zagen meer studenten gaan dan komen.
(Bron: universiteitskoepel VSNU)

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent** en **onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Pitch

Dat was wel een wat maf moment, laatst, toen ik mij tijdens een gesprek met mijn oudste dochter realiseerde dat wij in dezelfde fase zitten. Zij zit in klas 2 van het vwo, en is naarstig aan het nadenken wat ze later wil worden, want daarvan is afhankelijk welk pakket ze moet kiezen. Met haar talenten, ook niet onbelangrijk, lijkt het wel snor te zitten, dus de lucht is de limiet, zoals de Fransen zo mooi zeggen.

In die fase zit ik ook. Ook ik moet bedenken wat ik later wil worden – al ligt mijn 'later' heel wat dichterbij dan dat van haar en ligt mijn limiet ook een stuk lager dan de hare. Ik moet als de donder kiezen welk pad ik wil inslaan, nu ik nog de status van herplaatsingskandidaat heb.

Dat klinkt bijna alsof je wat gewonnen hebt, of op zijn minst kans maakt op een prijs: 'Onze volgende herplaatsingskandidaat is pH-neutraal. Kom maar naar beneden en sla je slag!' In de praktijk lijkt dat tot nu toe enigszins tegen te vallen en lonkt vooral de troostprijs ('En Pierre, wat heeft pH-neutraal niet gewonnen?'). Maar, zolang ik nog kandidaat ben speel ik mee, en met toenemende inzet.

Zo ben ik nu al dagen bezig met mijn 'pitch'. Ik wist ook niet wat het was voor ik aan mijn herplaatsingstraject begon, maar het schijnt een verkooppraatje te zijn. Over jezelf, in zo kort mogelijke tijd. Eigenlijk bedoeld om iemand in de lift lastig te kunnen vallen – vandaar dat het kort moet zijn, want je medereiziger kan zo op zijn verdieping zijn aangekomen en dan moet-ie weten wie je bent en wat je kunt. En ik moet eerlijk toegeven, ik vind dat niet gemakkelijk. Ik voel me daar niet prettig bij. Niet dat ik zo bescheiden ben, dat valt ook wel weer mee, maar het heeft denk ik te maken met mijn calvinistische achtergrond. Het is niet de bedoeling jezelf al te zeer op de voorgrond te plaatsen. Tenzij je dominee bent natuurlijk. En laat ik dat nou net vroeger hebben willen worden...

'ONZE STUDENTEN HEBBEN SOMS HET GEVOEL DAT ANDERE UNIVERSITEITEN **BLIJER** ZIJN MET HUN KOMST DAN WIJ, WAT ABSOLUUT NIET WAAR IS'

Voor studenten die hun bachelor al aan de UvA volgden, is de procedure iets eenvoudiger: in plaats van twee referentiebrieven mogen ze gewoon twee telefoonnummers van UvA-docenten achterlaten, dan wordt het verder intern geregeld. En leuren met gecertificeerde cijferlijsten, stempels en handtekeningen van het secretariaat is ook niet nodig: de sollicitatiecommissie logt zélf wel even in op het administratiesysteem.

48 uur

Mocht er hier en daar een inschrijving afketsen, heb ik dan een streepje voor (of ten minste iets lossere dossiereisen) voor een Nijmeegs masterprogramma? In tegenstelling tot veel andere universiteiten heeft Nijmegen te kampen met een krimp na de bachelorfase: er is een aanzienlijke uitstroom van bachelorstudenten, tegenover minder instromers. In het recent gepubliceerde Strategisch Plan 2015-2020 stelt de Radboud Universiteit zich het volgende ten doel: 'Het duidelijk geprofileerde aanbod van masteropleidingen ondersteunt de ambitie dat de instroom in masteropleidingen van buiten de Radboud Universiteit minimaal de uitstroom vanuit de bachelor compenseert.'

Het lijkt een slimme strategie de toelatingsprocedure dusdanig te versimpelen, dat Nijmegen aantrekkelijker wordt ten opzichte van vergelijkbare programma's aan andere universiteiten. Zo simpel is het echter niet: de aanmelddeadline ligt voor eigen bachelorstudenten twee maanden later, maar het aan te leveren dossier blijft aanzienlijk.

Wel zet de universiteit in op het verkorten van de wachttijd, met name voor internationale studenten, vertelt Margot van Mulken, decaan van de letterenfaculteit en voorzitter van stuurgroep 'Verbeteren Masterinstroom'. "Vroeger kon het wel een half jaar duren voor je definitief toegelaten was, terwijl het in Wageningen soms in 48 uur geregeld was. Tegenwoor-

dig gaat het bij ons ook al een stuk sneller en word je persoonlijk begeleid door een *recruitment and admission officer*, die de student 'warm houdt.'" Instroom wordt verder bevorderd door een sterker marketingbeleid én meer onderscheidende programma's, uitstroom wordt tegengegaan door eigen studenten te benadrukken dat ze ook voor hun master welkom zijn in Nijmegen. Van Mulken: "Zij hebben soms het gevoel dat andere universiteiten blijer zijn met hun komst dan wij, wat absoluut niet waar is. Dat proberen we uit te dragen."

Aan de toelatingsprocedure rondom de selectieve master wordt echter niet getornd: een versoepeling zou zelfs kunnen leiden tot minder instroom. "Misschien is het hier en daar een beetje overdreven te noemen en je moet een flinke hobbel nemen voor je eenmaal bent aangemeld, maar het is goed dat er eisen gesteld worden: in een selectieve master wil je écht alleen gemotiveerde mensen hebben. Die hobbel zorgt bovendien voor een stukje aantrekkelijkheid: deze master is selectief, en daarmee exclusief. Sommige studenten zijn daar juist naar op zoek."

Universiteiten strijden met elkaar om de masterstudent, maar dat wil niet zeggen dat ze oogjes dichtknippen tijdens de aanmeldingsprocedure: fraudegevoelige documenten (cijferlijsten) vragen nu eenmaal om handtekeningen. En referentiebrieven leren vaak meer over een student dan een curriculum vitae. Wellicht een zure appel om doorheen te bijten, maar dan sta je wél, met een paar handjesvol even gemotiveerde studenten, aan de poort van exclusiviteit.

En F. en ik? Wij hebben ons door de papierwinkel heengewerkt. Nu wachten we af en doen schietgebedjes met knikkende knietjes en zweet op onze bovenlip. ★

DE REVANCHE VAN NEC

NEC stond vorig jaar april aan de vooravond van degradatie. Drie diehard fans van de Radboud Universiteit hielden de moed erin. Nu, een jaar later, worden ze grif beloond. NEC staat op het punt kampioen te worden van de Jupiler League.

Tekst: Thieme Stap / Foto's: Duncan de Fey

'GEEN MOOI VOETBAL, MAAR VECHTEN TOT DE LAATSTE SNIK. DAT KAN IK WAARDEREN'

ZEI NOËL VERGUNST IN APRIL 2014 IN VOX.

Vergunst, trotse seizoenskaarhouder en medewerker bij onderwijsondersteuning, is blij. Zijn club NEC wordt kampioen. "Het kan niet meer misgaan! Een paar weken geleden gingen we nog naar Achilles op de fiets. Dat was erg leuk en gezellig. Goeie sfeer, vol stadion en weinig nuilers. Nuilers zijn zeiksupporters, die altijd zeggen dat het niets wordt. Maar de sfeer is fantastisch geworden. En volgend jaar gewoon weer Europa in, want NEC is een echt team geworden onder Ruud Brood! Voor mij is het gevoel van 2008, toen we Europees voetbal speelden, helemaal terug. Een paar leuke verdedigers kopen deze zomer en het komt helemaal goed!"

'NEC IS EEN VOLKSCLUB, OP DE TRIBUNE VIND JE MENSEN VAN ALLE RANGEN EN STANDEN. DIE MIX VIND IK MOOI'

ALDUS DENNIS ARNS VORIG JAAR.

Inmiddels is de student communicatiewetenschap geen stagiair meer bij NEC. Hoe ziet hij de toekomst van zijn club? "Europees voetbal lijkt me wat overdreven. Eerst maar eens in de middenmoot blijven volgend jaar. Dat we nu kampioen zijn geworden in de Jupiler League is een goed teken. Verdedigend kan het nog wat beter, zeker wanneer Conboy vertrekt, maar ik heb dit seizoen geen slapeloze nachten gehad. De sfeer zit er goed in. Als ik niet hoeft te werken, ben ik bij de wedstrijden. Bij thuiswedstrijden sowieso trouwens, dan vraag ik vrij! Ik ben erg benieuwd naar het kampioensfeest. Dat wordt misschien wel het mooiste moment van mijn leven tot nu toe. Europa in 2008 was fantastisch, maar kampioen zijn lijkt mij ook heel mooi. NEC is en blijft mijn cluppie!"

'SUPER LEUK: BIERTJES TAPPEN EN BEDIENEN, MAAR OOK LIEDJES ZINGEN, JUICHEN EN SLAP OUWEHOEREN MET DE FANS'

VERTELDE JOSINE MEIKE DE GOEDE IN 2014 OVER DE SFEER BIJ NEC.

Ze is afgestudeerd als psycholoog, maar komt nog steeds wekelijks in de Goffert. De Goede is barvrouw in het stadion. "Zodra ik een echte baan heb, koop ik een seizoenskaart. Echt fantastisch dat we nu alweer kampioen worden! Ik verwacht dat we voorlopig wel even in de Eredivisie blijven. Dit wordt dan ook mijn nieuwe mooiste moment. Echt kampioen! Maar tot die tijd sta ik iedere thuiswedstrijd biertjes te tappen bij de bar van Hazenkamp 5. Dat is bij vak 080, het sfeervak. En die sfeer zit er goed in dit jaar. Het kampioensfeest zal op de Wedren zijn. Ik kijk er nu al naar uit."

IK WIL NIET IN DE TELEGRAAF OF STIEKEM TOCH WEL?

Praat je een uur met een journalist over je onderzoek, zie je er maar twee zinnen van terug in een artikel. Hoe leuk is dat? Het college van bestuur wil dat wetenschappers hun stem laten horen in het maatschappelijk debat. Maar dat gaat niet altijd goed.

Tekst: Annemarie Haverkamp en Mathijs Noij / Illustraties: Roel Venderbosch

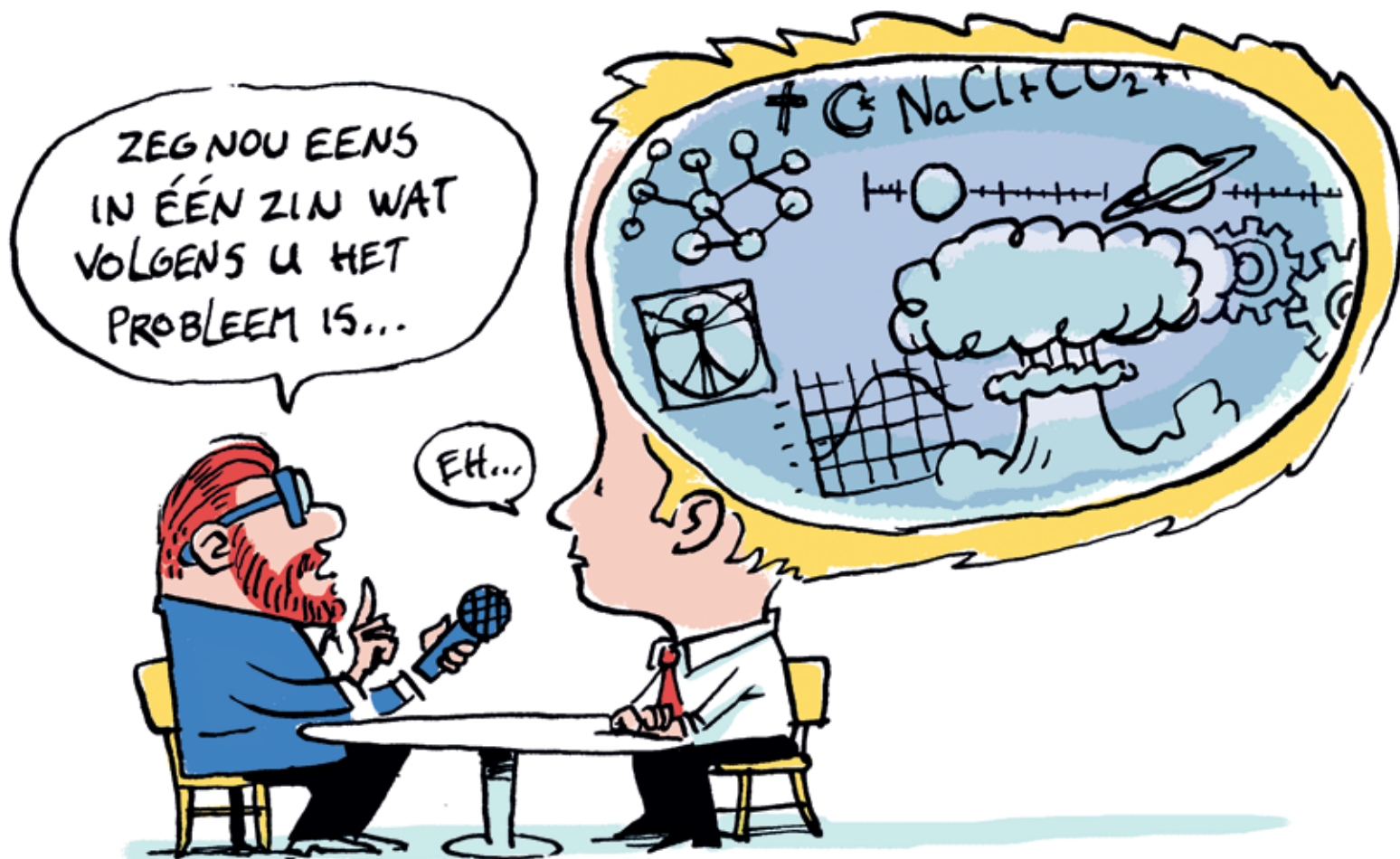

Als morgen een nieuwe jihadistische aanslag wordt gepleegd in Europa, staat de telefoon van antropoloog Martijn de Koning roodgloeiend. “Na de aanslag op Charlie Hebdo in Parijs had ik een week lang elke dag tien journalisten te woord kunnen staan.” Maar daar

had De Koning, die onderzoek doet binnen de Nederlandse moslimgemeenschap, geen behoefte aan. “Ik weet op zo’n moment niets meer dan anderen. Wie zijn de aanslagplegers? Wat zijn hun motieven?” De Koning gooit zijn armen in de lucht. “Ik heb mijn telefoon een paar dagen uitgezet.”

Normaal gesproken praat De Koning overigens graag met de pers. Elke week bellen er wel twee of drie journalisten. Sommigen zijn op zoek naar achtergrond, anderen willen een quote voor in het journaal. “Ik zie het als mijn verantwoordelijkheid hen te woord te staan. Maar ik moet wel iets kunnen toevoegen vanuit mijn onderzoek. Ik wil niet alleen loze kreten slaken, niet meegaan in de waan van de dag.”

Journalisten van *De Telegraaf* of PowNed hoeven het echter niet te proberen. “Als ik een interview geef, wil ik de verslaggever kunnen vertrouwen. Af en toe moet je iets *off the record* kwijt kunnen. Ook wil ik van tevoren weten wat de teneur van het verhaal zal zijn. Staat me die niet aan, dan kan ik nog ‘nee’ zeggen.” Bij media als *De Groene*

Amsterdammer en NRC is dat vertrouwen er. “Maar ook dan spreek ik het liefst met een redacteur die ik al ken.” De Koning zegt dat zijn afwijzing van bepaalde media niets te maken heeft met minachting voor de lezer of kijker. “Het gaat mij erom dat ik niet word misleid.”

Via Twitter verzond De Koning inmiddels meer dan 44.000 tweets (eigen berichten en gedeelde berichten van anderen). “Soms denk ik: waar ben ik aan begonnen? Maar het is een goede manier om contact te onderhouden met de gemeenschappen die ik onderzoek: Nederlandse moslims.” Toch heeft Twitter een keerzijde. Alles is openbaar. “Mensen bemoeien zich vaak met een conversatie. Helemaal als ik die voer met een Syriëganger. ‘Kijk die Martijn de Koning eens lekker keuvelen met terroristen’, dat soort dingen lees je dan.”

Dergelijke uitspraken zijn relatief onschuldig, maar soms gaat het verder. De Koning: “GeenStijl heeft eens opgeschreven dat in mijn proefschrift zou staan dat seksueel geweld tegen moslimmeisjes hun eigen schuld is, omdat het nu eenmaal onderdeel is van de Marokkaanse cultuur. Onzin natuurlijk, maar ik lees vervolgens wel een reactie van een Nijmeegse student dat die mij in de Refter wel even verrot zal slaan.”

Geen dagelijkse kost

Radicaliserende moslims en de opkomst van Islamitische Staat zijn hot topics, journalisten komen vaak bij De Koning uit. Maar het ene onderzoek is het andere niet.

Simone van der Burg is filosoof in het Radboudumc en houdt zich bezig met ethische reflecties op medische innovaties. Geen dagelijkse kost voor de gemiddelde krantenlezer of televisiekijker. Toch was daar onlangs een telefoontje van een redacteur van ‘Witteman ontdekt’, het VARA-programma waarin Paul Witteman deskundigen de vraag stelt hoe er met behulp van kunstmatige materialen gesleuteld kan worden aan het menselijk lichaam. Van der Burg werd gevraagd aan te schuiven bij het gesprek met Radboud-chemicus Wilhelm Huck, die kunstmatige cellen probeert te maken. “De redactie wilde horen wat deze techniek in de verre toekomst allemaal kan betekenen. Het uitroepen van kanker werd bijvoorbeeld genoemd.”

Nogal voorbarig om daarover te spreken, vindt Van der Burg. “Ik heb al zo vaak gehoord dat we kanker kunnen stoppen, maar nog steeds sterven mensen aan deze ziekte. Als de techniek van Huck kankerpatiënten zal kunnen genezen, is dat pas in de verre toekomst. Wat heeft het voor zin hier nu over te speculeren?”

‘ALS IK EEN INTERVIEW GEEF, WIL IK DE VERSLAGGEVER KUNNEN VERTROUWEN’

'IK GA GEEN TONEELSTUKJE OPVOEREN WAARIN DE JOURNALIST HOORT WAT HIJ WIL HOREN'

Van der Burg stelde de redactie voor het over een andere boeg te gooien. "Ik wilde iets vertellen over onze impuls om nieuwe medische technieken op te hemelen, terwijl daar vaak nog geen reden voor is." Maar daar zat 'Witte-man ontdekt' niet op te wachten en er ging een streep door de naam Van der Burg.

Exemplarisch voor hoe de media omgaan met wetenschappers, vindt de filosoof. In haar optiek worden wetenschappers vaak gedwongen te praten over uiterst voorbarige toepassingen van onderzoek. Verander het onderwerp van gesprek eens naar de wenselijkheid van wetenschappelijke toepassingen. Is dit onderzoek wel relevant? Draagt de wetenschapper verantwoordelijkheid voor zijn uitvindingen

en hoe deze gebruikt zullen worden? Dat voor zulke vragen geen ruimte in het publieke debat is, vindt Van der Burg een gemis.

Gaarne bereid

Zitten journalisten inderdaad niet te wachten op diepgaande discussies? Willen ze alleen hapklare brokken? Voor Cyril Rosman, journalist bij De Persdienst van de regionale Wegener-kranten, zijn er grofweg twee aanleidingen om een wetenschapper te bellen. "Eén: als die iets heeft onderzocht dat interessant is voor het grote publiek. Twee: als ik als journalist duiding zoek bij een nieuwsfeit."

DE ROL VAN DE WETENSCHAPSVORLICHTER

'Medewerkers van de Radboud Universiteit participeren in het maatschappelijk debat', staat in het nieuwe Strategisch Plan. Dat kan op tig manieren, weten ze bij de wetenschapsredactie van de Dienst Marketing en Communicatie. Journalisten die deskundigen zoeken, benaderen die vaak rechtstreeks. Maar er is ook een grote groep die de hulp van de wetenschapsvoorlichters goed kan gebruiken. Bijvoorbeeld door het opstellen van persberichten.

"Maar ook het organiseren van een festival, bezoeken van scholen, twitteren of schrijven van een blog kan helpen wetenschap onder de aandacht te brengen", zegt wetenschapsredacteur Iris Roggema. Of: crowdfunding. Hoogleraar Oudere Nederlandse letterkunde Johan Oosterman was de eerste die onlangs de sluisen openzette, voor publieke financiering van de restauratie van het gebedenboek van Maria van Gelre. Met dank

aan landelijke en regionale media-aandacht, gaat het crowdfundingen boven verwachting goed.

De wetenschapsredacteurs ondersteunen Radboud-onderzoekers ook bij deze extra initiatieven. "We maken al een selectie van het onderzoek waarvan wij denken dat het interessant is voor journalisten", zegt Roggema.

Om meer medewerkers te stimuleren zich te laten zien, hebben de wetenschapsredacteurs onlangs een lijst opgesteld van onderzoekers die wel veel publiceren in wetenschappelijke tijdschriften, maar weinig voorbijkomen in de pers. "Die gaan we benaderen met de vraag of wij ze kunnen helpen."

Wil een onderzoeker bewust niet in de media, dan gaan we niet 'trekken', aldus Roggema. Zowel naar wetenschappers als naar journalisten moet je niet te opdringerig zijn, is de ervaring van de redactie.

**BOUDE
 UITSPRAAK**

**BEDANKT
 VOOR HET
 INTERVIEW!**

Dat laatste komt in Rosmans werk het meest voor: hij wil nieuws brengen in de krant en uitleggen wat er precies aan de hand is. “De eerste stap is om via Google een deskundige te zoeken. Heb je die te pakken, dan is het te hopen dat hij of zij meteen tijd heeft, want op een krantenredactie moet het vaak nú.” Rosman wordt bijna nooit afgewimpeld. “Het komt nauwelijks voor dat een wetenschapper mij zonder goede reden niet te woord wil staan.”

Wetenschapsjournalist Marcel aan de Brugh van *NRC Handelsblad* zit vaker op de eerste lijn: niet de actualiteit, maar het onderzoek van de wetenschapper staat centraal. Hij krijgt bijna altijd positieve reacties op dergelijke interviewverzoeken. Welke wetenschapper wil niet vertellen over zijn levenswerk? Als Aan de Brugh schrijft over het wetenschaps- of universiteitsbeleid, stuit hij vaker op gevoeligheden. “Dan komen er woordvoerders bij kijken die uitspraken gaan afzwakken.”

Niet zo gek dat wetenschappers hun eigen onderzoek graag terugzien in *NRC Handelsblad* of de *Volkskrant*. Goede kans dat een van die kranten bij hen thuis op de mat valt. En bij hun bazen of collega’s. Maar dat wetenschappers huiverig zijn voor een krant als *De Telegraaf* is volgens René Steenhorst onzin. Hij is al 28 jaar medisch journalist voor de krant van wakker Nederland en heeft een breed netwerk van artsen en onderzoekers. “Zelden willen zij niet met mij praten.”

Zit de reputatie van zijn werkgever Steenhorst nooit in de weg? “Onderzoekers die zeggen dat zij neerkijken op *De Telegraaf* spreken alleen voor de bühne. Dat is mooispraak voor hun collega’s.” Sporadisch, hooguit een keer per jaar, komt het voor dat een onderzoeker niet met Steenhorst wil praten. “Ze vinden het maar al te leuk om *De Telegraaf* te halen.”

Steenhorst probeert meestal het menselijke verhaal te vertellen, bijvoorbeeld over de impact van een operatie

**HOW-TO
 ZES TIPS VAN VOX**

1. Reageer snel op een interviewverzoek. Journalisten hebben bijna altijd haast. Een ‘sorry ik heb geen tijd’ is beter dan géén antwoord.

2. Vraag wat de bedoeling is. Wat voor verhaal heeft de journalist in het hoofd?

3. Vraag inzage, dat geeft rust. Respecteer de regel: alleen feitelijke onjuistheden corrigeren.

4. Stuur een artikel nooit herschreven terug. Dit vindt de journalist zachtjes uitgedrukt niet leuk. Schrijven is namelijk zijn of haar professie, zoals wetenschap de expertise van de onderzoeker is. Heb je echt moeite met bepaalde tekstpassages, bel dan om uit te leggen waarom.

5. Heb je zelf een verhaal in de aanbieding, bedenk dan welke doelgroep je wilt bereiken. *NRC* en de *Volkskrant* zijn niet altijd de beste podia. Die worden gelezen door een hoogopgeleid publiek. Lager opgeleide lezers kunnen minstens zo interessant zijn, bijvoorbeeld om (regionaal) draagvlak te creëren. Benader eens een regionale krant, omroep of website.

6. Heb je iets baanbrekends ontdekt, bel dan altijd eerst Vox (024-3611892).

op een gezin. “Alles wat in het ziekenhuis gebeurt, heeft een menselijke kant.” Soms krijgt *De Telegraaf* het verwijt in jip-en-janneketaal te schrijven. “Teder zijn vak, en veel wetenschappers herkennen het vakwerk van de journalist wel. Maar er blijven altijd onderzoekers die vinden dat je op een andere manier over hun vakgebied moet schrijven. Alsof je van klassieke muziek popmuziek maakt.”

Dat wetenschappers hun telefoon opnemen als Steenhorst belt, is maar goed ook, vindt Steenhorst. De onderzoeker wordt betaald uit publieke middelen, dus hoe kan die het in zijn hoofd halen het publiek niet te woord te staan? Hij noemt het ‘kortzichtig en onnodig angstig’ dat antropoloog Martijn de Koning niet met *Telegraaf*-journalisten praat. “Waarschijnlijk haalt hij zijn sympathieën en antipathieën door elkaar. Hij zou door zijn baas ter verantwoording geroepen moeten worden.” Slechte ervaringen met de krant zijn geen excuus, vindt Steenhorst.

Nieuwsverslaggever Cyril Rosman van de *Wegenerkranten* staat verder van de wetenschap af dan wetenschapsjournalist Marcel aan de Brugh en medisch journalist René Steenhorst. “Ook ik heb een netwerk binnen universiteiten, maar ik probeer niet altijd met dezelfde expert op de proppen te komen. Je wilt het liefste een nieuw, verfrissend geluid laten horen.” Rosman heeft er geen moeite mee een geïnterviewde inzage te geven voor publicatie. “Maar alleen ter controle, of er geen onjuistheden in het verhaal staan. Het verhaal van de wetenschapper is soms ingedikt tot een of twee citaten. Die tikt er dan nog wel eens wat zinnig bij, maar dat is natuurlijk niet de bedoeling.”

Aan de Brugh herkent dat probleem. “De journalist wil een zo concreet mogelijk verhaal schrijven. De wetenschapper zoekt het vaker in de nuance. Soms heb ik een heel open gesprek met een onderzoeker gehad, maar draait diegene zijn uitspraken terug in het artikel. Of er staan tenenkrommende nuanceringsin. Kan heel irritant zijn. Maar we komen er altijd wel uit.”

Hermesdorf

Dat het college van bestuur van de Radboud Universiteit graag wil dat medewerkers in het maatschappelijk debat participeren, is geformuleerd in het Strategisch Plan 2015-2020. Om die wens kracht bij te zetten, reikt de universiteit de Hermesdorfprijzen uit aan wetenschappers die veelvuldig de (landelijke) media haalden met hun onderzoek. De lijst met prijswinnaars bestaat tot nu toe uit de hoogleraren Bart Jacobs (digitale veiligheid), Angela Maas (cardiologie) en Hans de Kroon (plantenecologie).

Filosoof Simone van der Burg zal weinig kans maken zich in dit rijtje te scharen, aangezien niet veel journalisten haar weten te vinden. “Maar dat wil niet zeggen dat ik mijn kennis niet doorgeef aan de maatschappij. Dat kan ook op een andere manier. Zo zit ik in een commissie die de overheid adviseert over milieurisico-aspecten van genetisch gemodificeerde organismen. Journalisten te woord staan? Graag, maar het moet wel passen. Ik ga geen toneelstukje opvoeren waarin de journalist hoort wat hij wil horen.” *

PUNT!

NIEUWS

ICT in het onderwijs

De afgelopen maanden is druk gewerkt aan het thema digitalisering. Er verscheen een visiedocument. Daarin komt vooral naar voren dat digitale middelen ingezet kunnen worden om onderwijs te ondersteunen, docenten krijgen alle vrijheid om zelf te kiezen welke middelen ze gebruiken. Zo zijn weblectures al bij verschillende colleges terug te zien en zal dit project worden uitgebreid. Een ander belangrijk onderwerp in de notitie is de 'nieuwe elektronische leeromgeving'. Er wordt gekeken of vervanging gevonden kan worden voor de huidige elektronische leeromgeving, Blackboard. Docenten kunnen een kort filmpje toevoegen aan hun college: de kennisclip. Daarnaast draait er nu een pilot waarin docenten tijdens hoorcolleges second screens vertonen. Doel is de binding tussen docent en studenten te vergroten bij het behandelen van de onderwerpen.

Valorisatie

Valorisatie is vaak in het nieuws. Onder valorisatie verstaat de Radboud Universiteit de maatschappelijke, culturele en economische meerwaarde van onze kennis en kunde. Naast ondernemerschap, patenten en contracten worden ook bijvoorbeeld post-academisch onderwijs, publieksactiviteiten en consultaties voor de publieke en private sector gewaardeerd. Valorisatie biedt kansen op samenwerking, onderwijs- en onderzoeksprojecten en interessante stageplaatsen. Wat betekent dat concreet voor medewerkers en studenten? Komen er extra taken bij? Dat valt wel mee: medewerkers en studenten doen al heel veel wat onder valorisatie valt. Het kan nog beter. In het nieuwe Standaard Evaluatie Protocol (SEP) 2015-2021 is maatschappelijke relevantie een expliciet onderdeel. Kennisbenutting naast onderwijs en onderzoek krijgt aandacht en waardering. Meer informatie: www.vsnun.nl/valorisatie; www.vsnun.nl/sep

Honderdste Gezamenlijke Vergadering

Het is de laatste weken behoorlijk rumoerig: de bezettingen in Amsterdam waren bijna dagelijks in het nieuws. In het vroeger zo reibeluste Nijmegen bleef het relatief rustig en stond alleen een beweging op onder de naam De Nieuwe Universiteit Nijmegen. Door alle toestanden zou je welhaast vergeten dat de Gezamenlijke Vergadering op maandag 2 maart voor de honderdste keer plaatsvond. Dit werd uitvoerig herdacht, waarbij de voorzitter van de vergadering uitlegde waarom er geen bezettingen plaatsvonden aan deze universiteit. Dat heeft alles te maken met de wederzijdse welwillendheid van het college van bestuur enerzijds en van de Ondernemingsraad en Universitaire Studentenraad anderzijds.

INTERVIEW

Ter gelegenheid van de honderdste gezamenlijke vergadering vroegen we de OR-leden en de USR-leden naar hun meest gedenkwaardige of bijzondere moment tijdens de afgelopen GV's

OR-lid Marijtje Jongsma "Het meest bijzonder voor mij blijven de ontmoetingen met gedreven en inspirerende mensen vanuit verschillende disciplines. Ook de prettige samenwerking met zeer uiteenlopende personen binnen de GV, maakt het OR-lidmaatschap tot een voorrecht. Gedenkwaardig was het bijwonen van de speciale academische zitting ter ere van de Nobelprijs voor professor Andre Geim."

USR-lid Jacqueline Hoppenreijts

"Ik vind het fijn dat er zo nu en dan ook flink gelachen wordt. Wat ik gedenkwaardig vond, was toen we het voor elkaar kregen dat er iets over actieve studenten en man-/vrouwverhoudingen in het Strategisch Plan opgenomen werd."

OR-lid Dorian Schaap "Toen de GV haar gezamenlijke onderzoek 'Radboud University international staff and student monitor 2013-2014' presenteerde, vielen alle stukjes op hun plaats. Studenten en werknemers werkten zo constructief en professioneel samen, dat het college niet anders

kon dan al onze aanbevelingen direct overnemen."

USR-lid Lucas Verlinden "Het mooiste moment uit de GV is de rondvraag, vooral wanneer Mark Vlek de Coningh (in de volksmond ook wel meneer De Vlek) de vergadering voorziet. Meneer De Vlek krijgt een ondeugende grimas rond zijn smool wanneer hij de rondvraag begint tegen de klok in, hetgeen leidt tot een blik van Jacqueline Hoppenreijts (die een afkeer heeft van een rondvraag tegen de klok in). Beelden zeggen in dit geval helaas meer dan duizend woorden."

OR-lid Joep Bos-Coenraad

"Prestatierendementen zorgen vaak voor conflicten met de wens om in deeltijd te werken (of te studeren). Dat is onterecht. Met de toezegging van het college van bestuur om personeel alleen nog te beoordelen op prestaties per fte-jaar (in plaats van kalenderjaren) werd het eenvoudiger om een wetenschappelijke carrière te combineren met toegewijd ouderschap of andere activiteiten."

Taart tijdens de honderdste GV

Ambtelijk secretaris Pepijn Oomen

"Op 28 september 2009 maakte raadsnestor Robert Arpots zich druk over fietsers die zich niet aan de voorrangsregels hielden. Een van die fietsers was collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth. Arpots maakte van de gelegenheid gebruik om De Wijkerslooth van advies te voorzien: hij constateerde dat de collegevoorzitter raar fietste omdat zijn zadel te laag stond."

USR-lid Sterre van den Berg

"De eerste keer dat ik de senaatszaal binnen liep, heb ik twintig minuten geïntrigeerd naar de mannen aan de muur gekeken. Zonde dat daar

geen enkele vrouw tussen hangt."

OR-leden Gesa van den Broek en Daniela Patru

"We hadden lang gewerkt aan een open brief tegen het beurspromovendi-experiment, samen met leden van universiteitsraden uit heel Nederland. Maar terwijl men zich elders op pittige debatten voorbereidde, verklaarde Gerard Meijer dat het CvB onze argumenten tegen het experiment deelde, dat Nijmegen zich al jaren geleden tegen beurspromovendi had uitgesproken en dit ook in toekomst zou doen. In Nijmegen kunnen toekomstige promovendi op een arbeidscontract rekenen!"

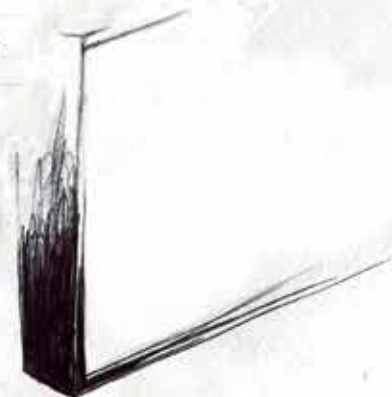
'LEARNINGZONE'

WE WETEN NIET MEER WIE, MAAR IEMAND
HEEFT ONS ZO INGEDEELD. IN NETTE RIJEN GESORTEERD
OP KLEUR EN MATERIE.

DE BALIE IS EEN UITKIJKPST, HIJ KRAAGT HET TEKEN VAN EEN SCHILD
IS VERGETEN DAT HIJ CHRISTEN IS.
HIER BROEIT DE BAKERMAT VAN KENNIS
ONDER HET BORDJE ICT SERVICEPUNT.

ER IS EEN LEGERCOMMANDANT DIE SPEELT VOOR VADER
EN IN DE RUIMTE HANGT NIETS MEER DAN
HET TIKKEN VAN VINGERS

HET KUCHEN TEGEN ONS KIND. JE LEERT VANZELF
HOE DE SPIEREN IN JE KEEL TE SPANNEN
ZODAT HIJ BINNEN BLIJFT.

LOREN BROUWERS IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER.
IEDERE MAAND SCHRIJFT ZIJ EEN GEDICHT VOOR VOX.
MENAH ILLUSTRERT HAAR WOORDEN.

O Roem van Neêrland! dierbr
Schept lust in onze liefde en
Europa zal uw lof vermelden!

LANGL

Met Koningsdag in aantocht leeft de vaderlandsliefde bij veel Nederlanders op. Waar komen die gevoelens vandaan? Letterkundige Lotte Jensen zoekt naar de wortels van het Nederlander-schap in gedichten, pamfletten, liederen en toneelstukken uit de zeventiende en achttiende eeuw, die nu opnieuw actueel zijn.

Tekst: Martine Zuidweg

Letterkundige Lotte Jensen vindt het wel een slimme zet van koning Willem-Alexander: dat hij Koningsdag tot een groot feest maakt voor de Nederlandse jeugd. Hij introduceerde de Koningsspelen, waardoor ruim 1,3 miljoen basisscholieren nu rond zijn verjaardag samen een dag sporten en spelen, uitgedost in oranje tenue. “De jeugd betrekken bij het koningshuis is essentieel voor het succes ervan”, zegt Jensen. Ze verwijst naar negentiende-eeuwse lesboekjes over vaderlandse geschiedenis waarin Oranjeliefde de rode draad vormt. “In dat opzicht is er niet zo veel veranderd.”

GEEN NEDERLANDER

Lotte Jensen, projectleider van Proud to Be Dutch, is zelf geen Nederlander. Ze is Deens. Jensen emigreerde weliswaar al naar Nederland toen ze één jaar oud was, maar draagt nog altijd de Deense identiteit. “Ik heb wel geprobeerd om Nederlander te worden hoor, na mijn afstuderen. Ik moest daar twee dingen voor doen: een taaltest en vijfhonderd gulden overhandigen. Ik was net afgestudeerd en had dus een universitair diploma Nederlandse taal- en letterkunde op zak.

Maar de ambtenaar van de gemeente waar ik toen woonde, vertelde dat dat niet geldig was. Ik moest een taaltest doen. Dat vond ik zo ridicul dat ik besloot te weigeren. Ik dacht: ik voel me Nederlander, misschien is dat wel genoeg.” Ze lacht. “Mijn loyaliteit is er niet minder om.”

foto: Jörgen Caris

Ja! ‘k blijf, ô
Vaderland! tot a
het uur des doo
Als Nederlan
op diens sch
eernaam groo

de Helden!
vreugd!

Wien Neerlands bloed in de aders
Van vreemde smetten vrij,
Wiens hart voor land en koning g
Verheff'den zang als wij (...)

EVE WIJ!

Hofdichten

Jensen geeft leiding aan het onderzoeksproject Proud to Be Dutch. Ze kijkt naar de vroege wortels van het Nederlanderschap in gedichten, pamfletten, toneelstukken, liederen en boeken. De vorming van de Nederlandse identiteit begon namelijk lang voordat het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden in 1815 ontstond: met lofdichten op helden als Michiel de Ruyter, Willem van Oranje en Joost van den Vondel.

Jan Frederik Helmers schreef met zijn *De Hollandsche natie* een van de meest nationalistische gedichten uit de Nederlandse literatuur, enkele jaren voor de oprichting van het koninkrijk. *'Ik juich! Geen hoger heil heeft ooit mijn ziel gestreeld, | dan dat ik, Nederland! ben op uw' grond geteeld'*, zo begint het. En het gaat nog pagina's lang zo door. Helmers' retoriek laat weinig ruimte voor nuancering: geen roemrijker verleden dan het Nederlandse. In het gedicht passeren alle vaderlandse helden de revue, want, zoals de dichter zelf zegt: *'Bemint uw vaderland, vereert uw voorgeslacht!'*

Bombastisch

Helmerts publiceerde het gedicht tijdens de Franse inlijving van Nederland (1812). "Lees je het, dan schrik je in eerste instantie. De taal is behoorlijk bombastisch en het gedicht zit vol nationalistische uitspraken", zegt Jensen. Maar als je eenmaal begrijpt met welke intentie Helmers het werk heeft geschreven, wordt het interessant. Het is een verzetsgedicht tegen de Fransen, bedoeld om de eigen identiteit te beschermen."

De Fransen verboden *De Hollandsche natie*, maar het vers kwam opnieuw in omloop toen zij vertrokken uit onze contreien. "Het gedicht werd direct een hit en het was verplichte kost op scholen. Elke weldenkende Nederlander kende de eerste regels uit zijn hoofd. Iederéén kende Helmers."

En het grappige is: Helmers kan weer in 2015. Zijn drieduizend verzen tellende gedicht is opnieuw uitgebracht. De voedingsbodem voor uitingen van vaderlandsliefde is weer gunstig, constateert Jensen. "Kijk naar een film als Michiel de Ruyter, een opmerkelijke verheerlijking van een Nederlandse held, of neem de films Nova Zembla en Kenau of denk aan Rembrandt de musical. We zijn opnieuw erg bezig met onze identiteit, met vragen als: wat is Nederlanderschap? Waar liggen de grenzen?" Jensen vermoedt dat het te maken heeft met de globalisering. "Je ziet het ook in andere westerse landen als Frankrijk en in de VS. Wellicht dat mensen in tijden van globalisering houvast zoeken bij hun eigen geschiedenis."

De Hollandsche natie laat zien wat andere oude gedichten en pamfletten ook bewijzen: oorlog en vrede veroorzaakten een explosie aan vaderlandslievende teksten. Neem de *Eerzang voor 's Lands verdedigers*, na een gewonnen zeeslag met de Engelsen: *'Nu, nu is Neêrlands roem herboren! | Wij zijn nog Helden als wel eer!'*

De oorlogen tegen de Spanjaarden en de Fransen en de zeeslagen met de Engelsen, ze zijn bepalend geweest voor de Nederlandse identiteit, zegt Jensen. Daarom start haar onderzoek bij de Vrede van Munster in 1648, die het einde van de Tachtigjarige oorlog inluidde. "Vanaf dat moment gaan de Staten de eenheid van de republiek benadrukken: dat het gaat om één volk met een gedeelde traditie, namelijk de opstand tegen de Spanjaarden, en dat de republiek zich daarmee onderscheidt van andere volken." Rondom de Vrede van Munster verschijnen de eerste gedichten en liederen over Nederlanders, waar de retoriek vanaf spat.

De Oranjes zijn na de opstand tegen de Spanjaarden een symbool van eenheid en kracht gebleven. "Misschien is de bindende functie alleen maar sterker geworden nu hun politieke rol is gemarginaliseerd. Het koningshuis drukt een culturele verbondenheid uit waar de kerk jaloers op mag zijn." *

Tekstfragmenten uit:

Linksboven | Eerzang voor 's Lands verdedigers van Juliana Cornelia de Lannoy (1781)

Links onder | De Hollandsche natie van Jan Frederik Helmers (1812)

Rechtsboven | Volkslied, Hendrik Tollens (1817)

'Nu vlieg ik in m

Als student kon hij kiezen: verder in de wetenschap of gevechtspiloot worden. Alan Rowan werd hoogleraar Moleculaire materialen. Nu reist hij de wereld over om te vertellen over de eerste medische toepassingen van de 'supergel' die hij en zijn Nijmeegse collega's drie jaar geleden ontdekten.

Tekst: Annemarie Haverkamp
Foto: Erik van 't Hullenaar

ijn hoofd'

Alan Rowan was zeventien toen hij voor het eerst zelf vloog. Moederziel alleen in een propeller-vliegtuigje, maar meer dan ooit in contact met de elementen. Dat immense gevoel van vrijheid! Het blijft een van zijn meest intense ervaringen.

Drie jaar lang vloog de Engelse scheikundige voor de Royal Air Force (RAF). Hij was in opleiding. "Ze wilden hoogopgeleide mensen bij de luchtmacht, daarom was er een samenwerking met de universiteit van Liverpool." De deal was: per week vier dagen vliegen en drie dagen studeren. Uiteindelijk koos Rowan (48) voor de wetenschap. "Ik zou toch geen straaljagerpiloot worden, omdat ze mij zagen op een plek in de hogere rangen van de luchtmacht." Veel minder spectaculair. Rowan had bovendien een probleempje met bevelen opvolgen. De waarom-vraag drong zich altijd op.

Nog altijd maakt Rowan veel vliegreizen. Nu als passagier. Hij reist de wereld over. Niet alleen omdat hij ook hoogleraar is in China en in Zuid-Afrika, maar de laatste tijd met name om wereldwijd te vertellen over de wonden van de 'supergel'. Drie jaar geleden haalde de toevallige vondst van Nijmeegse scheikundigen de internationale media. Sindsdien is het goedje niet aan te slepen. Wat is het geheim? Supergel ontstaat na het toevoegen van een poeder aan water (zie kader). De gel stijft op bij kou, wordt weer vloeibaar bij warmte en is net zo elastisch als de menselijke huid. Daardoor leent deze zich uitstekend voor het afdekken van wonden. Je kunt er een 'opspuitpleister' van maken die je gemakkelijk kunt verwijderen met warm water (geen pijn!). Vanwege de elasticiteit hoeven geen littekens te ontstaan. Eind 2014 kregen de onderzoekers twee miljoen euro subsidie van ZonMW, financier van gezondheidsonderzoek, en 350.000 euro van technologiestichting STW om tot praktische toepassingen te komen. Het brandwondencentrum in Beverwijk werkt ook mee.

Sportbeha

"Vlak na de eerste publicaties in 2012 kregen we de vreemdste bedrijven aan de telefoon, met de meest wilde ideeën", vertelt Rowan in zijn kamer op de bovenste verdieping van het Huygens. Zo belde Nike, dat de supergel in een sportbeha wilde verwerken. "Wij waren nog niet zover. We moesten onze uitvinding nog doorontwikkelen." Er werd een bureau in de arm genomen om de brug te slaan tussen wetenschap en de markt. Maar de samenwerking was niet optimaal en de universiteit heeft inmiddels zelf een onderneming opgericht voor de commercialisering van supergel.

Het duurt lang voor een uitvinding klaar is om een product te worden, heeft Rowan ervaren. "We wisten niet hoe we de supergel in grote hoeveelheden konden produceren en het was hartstikke kostbaar. Geld voor meer onderzoek en meer mensen hadden we niet. Je gaat natuurlijk geen promovendus inzetten om voor Nike een toepassing uit te werken."

Alan Rowan in opleiding bij de Royal Air Force, eind jaren tachtig.

Hobbitland

Er woedde geen oorlog in de periode dat Rowan bij de RAF vloog. Dus hoefde hij zijn loopings en spins niet als gevechtsvlieger in de praktijk te brengen. Het spijt hem allerminst. "Ik heb vrienden zien terugkomen uit een oorlog. Zij zagen dingen die je niet wilt zien. Ik heb enorm veel respect voor het leger. Ik vind: als je kritiek hebt, moet je bij de politiek zijn, niet bij de soldaten."

De scheikundige uit Liverpool vertrok na zijn promotie naar Nieuw-Zeeland. Hij woonde in Otago, 'hobbitland' zoals hij het noemt. Tussen de sprookjesachtige bergen en meren waar later

de Lord of the Rings-films zouden worden opgenomen. Daarna kwam hij naar Nederland. Dat is nu 23 jaar geleden. Hij snapt zelf ook niet zo goed waarom hij hier nog altijd zit. "Het is hier ook zo verdomd comfortabel", zegt hij op verontschuldigende toon. En niet onbelangrijk: zijn kinderen wonen hier, in Molenhoek.

De Radboud Universiteit is goed voor hem geweest. "Terwijl ik niet makkelijk ben. Ik vind niet alles even belangrijk." Alan Rowan is niet zo van de macro-managing, vertelt hij, wippend op zijn stoel. "En ik ben een tikkeltje chaotisch." De oplossing: lijstjes maken. Soms werkt het. Als hij het lijstje niet kwijtraakt. Een beter vangnet is Paula Willems, zijn secretaresse. Zij beheert zijn agenda en weet alles van hem. "Laatst stond ik ergens. Ik wist mijn pincode niet meer. Dan bel ik Paula. Zij kent de codes van al mijn pasjes."

Rowan is zo drukbezet dat het bijna onmogelijk is een afspraak met hem te maken. Als een leeuw bewaakt Paula zijn agenda. "Dan zit hij in het buitenland", luidt haar reactie op bijna elk datumvoorstel. Het voordeel van het vele reizen vindt Rowan dat hij in een vliegtuig niet gestoord kan worden. Hij slaapt of leest. Even niks. De scheikundige leeft intens. Je hebt maar één leven, en daar moet je alles uithalen wat erin zit, vindt hij. De keerzijde van zijn baan? Het chronische gebrek aan tijd. Hij baalt ervan als hij mensen moet teleurstellen.

Als wetenschapper volgt hij zijn gevoel. Soms weet je gewoon: hier zit iets, en dan moet je gaan zoeken. Rowan is een man van de intuïtie. Zijn tweede vrouw vroeg hij ten huwelijk op de eerste date. Eigenlijk was het niet eens een echte date. Ze ontmoetten elkaar in een wetenschappelijke context en hij vroeg na afloop van de bijeenkomst of ze met hem wilde eten. "Ik zei: als dit Las Vegas was, deed ik je nu een huwelijksaanzoek." Zij antwoordde: "Als dit Las Vegas was, zei ik nu ja." Zijn vrienden verklaarden hem voor gek, maar het was liefde op het eerste gezicht. Binnen vier maanden waren ze getrouwd. Op het strand van Zuid-Afrika, met uitzicht op de Tafelberg.

Oude vrouw

Rowan wil oud worden in Australië of in Nieuw-Zeeland. Met Europa gaat het de verkeerde kant op, vindt hij. De paus vergeleek haar onlangs met een oude vrouw.

'ER WAS GEEN MARGE. JE GAAT DOOD OF NIET'

Rowan en zijn team liepen tegen de muren van het wetenschapsbedrijf op. Wil je meer geld, dan zul je een subsidieaanvraag moeten doen. Die papierwinkel kost de onderzoekers onnoemelijk veel tijd die ook in verder onderzoek gestoken zou kunnen worden. Is de aanvraag rond, dan duurt het nog minstens een jaar voor de harde pegels volgen. "Wil je een uitvinding toepassen op mensen, dan moet die ook nog eens grondig getest worden. Is het veilig? Niet giftig?"

De scheikundige maakte zichzelf tot huis-tuin-en-keukenproefpersoon. Smeerde de supergel op een wond (die heelde) en stopte het in zijn mond (smakeloos). Ziekenhuizen over de hele wereld ontvangen Rowan inmiddels met open armen. De supergel blijkt uitermate geschikt voor de kweek van cellen. "Soms voel ik me net een drugdealer. Als klanten eenmaal met de supergel in aanraking zijn gekomen, willen ze meer."

SUPERGEL

Supergel is een kunststof die gel wordt zodra hij warm wordt. Bij kou wordt de gel vloeibaar. Nijmeegse scheikundigen ontwikkelden daartoe een netwerk van polymeren dat water vasthoudt. De structuur lijkt op kleine draadjes die in elkaar worden gedraaid om een stevig touw te vormen. Als basis voor het idee diende de menselijke cel. Daar zijn het eiwitten die voor stevigheid zorgen. Elke

cel bevat duizenden ijzersterke draden. De scheikundigen bootsten deze celstructuur na. Het eureka-moment kwam toen een monster uit de koelkast werd gehaald dat als gevolg van de kou weer vloeibaar bleek geworden. De eerste publicatie over de supergel in *Nature* was begin 2013 een feit. Nieuwe publicaties over toepassingen van de uitvinding in de gezondheidszorg staan op stapel.

COLUMN

STUDENT2015

Lieke von Berg volgt de educatieve master na een studie Nederlands en werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Pannenkoek

Ik betrap mezelf de laatste tijd vaak op het niet hebben van een mening. Dit nare gevoel geen mening te hebben bekwam me vooral toen ik las over de zaak pannenkoek. De pannenkoek, jawel – de pannenkoek die door het Facilitair Bedrijf uit het assortiment van Het Gerecht was gehaald. De pannenkoek die na actie van taskforce 'Red de pannenkoek' weer terug op het menu kwam. Ik las het en had er geen mening over – geen 'briljant!', geen 'wat een tijdverspilling', zelfs geen cynische gedachte over lareikoek. Niets. Waar was mijn mening heen? Snel scrollde ik door voxweb.nl in de hoop een universitaire aangelegenheid te vinden waar ik een mening over had. *De Nieuwe Universiteit Nijmegen bestaat. De Nieuwe Universiteit Nijmegen redt het niet. De Nieuwe Universiteit Nijmegen redt het wel. Nietes. Welles.* Ik haalde mijn schouders op. Komt het doordat ik niet meer echt bij de universiteit lijk te horen sinds ik onder de pannen ben bij de docentenacademie? De docentenacademie is voor velen een beetje als de poedersuiker die standaard binnen handbereik naast de pannenkoek staat: leuk om erbovenop te doen, maar waarom zou je als je al een complete smeùige spekpannenkoek voor je hebt liggen. Ja, in termen van de pannenkoek valt de hele universitaire structuur veel beter te begrijpen. Sommige studies zijn als poffertjes: het ziet er feestelijk uit met al die losse onderdelen, maar het stilt de honger niet echt. Andere studies zijn als een pannenkoek met shoarma: het idee alléén al. Misschien moet taskforce 'Red de pannenkoek' de handen ineen slaan met De Nieuwe Universiteit Nijmegen en de universiteit beschrijven in termen van de pannenkoek. Bij welke afdelingen bakken ze er niets van? Wat zijn de essentiële ingrediënten? Wie heeft de grootste vinger in het beslag? Voor de open dag maken we gewoon een menukaart: toon me je pannenkoekenvoorkeur en ik zeg je welke studie je moet kiezen. Maar ik ga me er niet aan wagen. Er is maar één ding waar ik me nog om bekommer als ik een bericht lees als dat over de pannenkoek. Hoe ik het toch het beste uit kan leggen wanneer mijn leerlingen de vraag gaan stellen: schrijf je nou pannenkoek of pannenkoek?

CURRICULUM

NAAM: Alan Rowan
GEBOREN: Stoke-On-Trent, Engeland (1966)
OPLEIDING: 1985-1988 Scheikunde, University of Liverpool en Cadet Pilot, opleiding tot gevechtspiloot bij de Royal Air Force. **1988-1991** Promotie Physical Organic Chemistry University of Liverpool.
WERK: Postdoc University of Otago, Nieuw-Zeeland; **2006** hoogleraar Moleculaire materialen Radboud Universiteit, **2008** hoogleraar Stellenbosch University South Africa, **2014** Molecular Science Frontiers Professorship Chinese Academy of Chemical Sciences, Beijing China.

Helemaal mee eens. Ooit liepen we voorop, als het gaat om cultuur en wetenschap. Maar door de hoge levensstandaard die we verkregen, werden we lui. Conservatief. Waar is de dynamiek?

De houding die de laatste decennia in Nederland is ontstaan jegens wetenschap, hekelt hij. "We zijn ons publiek verloren. Een groot deel van de samenleving vraagt zich af waarom er geld moet naar de universiteiten." Alsof universiteiten luxegoederen zijn. No! "Hier worden dingen ontdekt, daardoor ontstaan banen. Studenten zijn de toekomst." Rowan wipt nog wat gevaarlijker op de twee achterste poten van zijn stoel. Hij heeft zijn studenten opgeroepen tot actie, 'to burn some cars' en 'challenge society'. De protesten die nu ontstaan in het land, juicht hij toe. Universiteiten zijn er om studenten te inspireren, om ze hun passie te laten vinden en vrij te leren denken. "Verliezen we die functie, dan verworden we tot hogescholen."

Onderzoek mag niet gestuurd worden door de industrie. Geen enkel bedrijf zal een investering doen in wetenschap die niet morgen, of liever nog vandaag, geld oplevert. "Ontdekkingen laten zich niet plannen, die ontstaan als een universiteit goede laboratoria en onderzoeksfaciliteiten heeft." Neem zijn eigen supergel. Die vondst was toeval, hadden hij en zijn collega's nooit kunnen bedenken. *Serendipiy*. Maar oh zo nuttig op de lange termijn.

Geluk

'Calm down' staat op het theepotje met Engelse vlag waaruit Rowan vergeet thee te schenken. Ja, natuurlijk is het fijn als je wetenschappelijke werk een praktische toepassing krijgt, weet hij nu. Het bestaan als onderzoeker laat zich gemakkelijker verantwoorden. Is hij er gelukkiger van geworden? Voor het eerst in het gesprek valt Rowan stil. "Gelukkig..." Hij voelt zich nuttig, dat wel. Het geluk volgt misschien als hij over een paar jaar een kind ziet wiens brandwonden mooi geheeld zijn. "Dan kan ik tegen mijn eigen kinderen zeggen 'hé, ik was er vaak niet maar kijk, dit heb ik dus gedaan'."

Wetenschap en vliegen; het raakt hetzelfde level van intensiteit, vindt hij. Zit je in een cockpit, dan krijg je de kick direct. Als onderzoeker is het harder werken. "Maar als een idee echt werkt en alles op zijn plek valt – oh wow – dat is zó cool!"

Hij weet nog dat zijn vlieginstruëtor tijdens een vlucht de motor uitschakelde en tegen hem zei: "Nu moet jij landen. Vind een veld, zorg dat je geen paal raakt, zet ons levend aan de grond, ik doe niks." De heftigheid van die ervaring. De focus! "Er was geen marge. Je gaat dood of je gaat niet dood. Dat is geweldig. Zo mooi."

Mensen vinden hem een adrenalinejunk, maar hij denkt zelf dat het iets anders is: *clarity of purpose*. Je weet precies wat je moet doen, er is geen ruimte voor fouten. Wetenschap bedrijven is als vliegen, maar dan in je hoofd. *

OPI
NIELeve het
rendement!

ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN

De opstand tegen het 'rendementsdenken' lijkt compleet. Maar het hoger onderwijs moet kostenbeheersing wel degelijk serieus nemen, vindt universitair docent
Jonathan van 't Riet

**'IN PLAATS VAN
UNIVERSITEITEN
TE BELONEN
WANNEER EEN
STUDENT SNEL
AFSTUDEERT,
ZOU DE PRIKKEL
OM SUCCESVOL
TE STUDEREN BIJ
STUDENTEN
MOETEN LIGGEN'**

Nu ook docenten, onderzoekers en opiniemakers in toenemende aantallen hun steun betuigen aan de actievoerders in het Maagdenhuis, lijkt de opstand tegen het 'rendementsdenken' compleet. Zelfs de minister heeft de tirannie van het rendement al beweeklaagd. Deze eensgezindheid is hartverwarmend, maar één vraag blijft ondertussen onbeantwoord: wat is er eigenlijk mis met rendement?

Het is volstrekt legitiem om in het hoger onderwijs te streven naar een gunstige verhouding tussen kosten en opbrengsten. Hoogwaardige diploma's voor weinig geld zijn simpelweg beter dan diezelfde diploma's voor veel geld. Wie deze gedachtegang te kil vindt, of te 'neoliberaal', moet bedenken dat alles wat op het onderwijs bespaard kan worden aan andere nuttige zaken kan worden besteed, zoals zorg en sociale zekerheid. Wie dan nog niet overtuigd is ("Het zal wel aan lastenverlichting besteed worden. Afbraak van de verzorgingsstaat!")

moet er maar eens bij stilstaan dat overheidsinvesteringen in hoger onderwijs sterk *regressief* zijn. De loodgieter betaalt belasting om de opleiding van de fiscaal jurist te bekostigen en zo wordt geld verschoven van arm naar rijk. Alle reden dus om juist in het hoger onderwijs goed over rendement na te denken. Zeker omdat de commissie Veerman in 2010 al concludeerde dat de uitval in het Nederlandse hoger onderwijs onacceptabel hoog is en studenten bovendien gemiddeld genomen erg lang over hun studie doen.

Perverse prikkel

Maar wacht eens even: is het rendementsdenken niet verantwoordelijk voor een dramatische daling van het niveau in het hoger onderwijs? Dat horen we immers al wekenlang van vriend en vijand. Het is inderdaad waar dat van de huidige praktijk van instellingsfinanciering een perverse prikkel uitgaat. Kort samengevat worden universiteiten en

hbo's beloond wanneer ze studenten zo snel mogelijk door hun studie loodsen. De makkelijkste manier om dat te doen is het verlagen van de exameneisen en zo is het niveau in veel opleidingen inderdaad gekelderd. De bezetters van het Maagdenhuis hebben dan ook volledig gelijk wanneer ze terug willen naar financiering op basis van studentenaantallen. Maar het probleem is hier niet dat er op rendement gestuurd wordt. Het probleem is dat er op een verkeerde manier gestuurd wordt. In plaats van universiteiten te belonen wanneer een student snel afstudeert, zou de prikkel om succesvol te studeren bij studenten moeten liggen. De meest voor de hand liggende manier om in de Nederlandse context het rendement te verhogen is om maatregelen te nemen waardoor studenten harder gaan werken. Hogere collegegelden bij studievertraging, bijvoorbeeld. Of juist lagere kosten voor studenten die wel goed presteren. Sneu voor studenten die zich toch al gepakt

ORA ET LABORA

voelen? Welnee, uit internationaal onderzoek blijkt dat Nederlandse studenten aanzienlijk minder tijd aan hun studie besteden dan studenten in de meeste Europese landen, om nog maar te zwijgen van de studiemoraal in landen als China en Zuid-Korea.

Karikatuur

Dan is er nog de problematiek

van de 'kleine studies'. Uiteraard is de waarde van een opleiding niet alleen in geld uit te drukken. En het lijkt me in veel gevallen volkomen gerechtvaardigd wanneer kleine opleidingen gesubsidieerd worden uit de opbrengsten van grote opleidingen. Maar ik kan me ook voorstellen dat dit grenzen heeft. Kun je het verantwoordt worden wanneer een twintig-

koppig docententeam aan het werk gezet wordt om een handjevol studenten te bedienen? Het is toch logisch dat in zo'n geval naar andere oplossingen wordt gezocht, zoals samenwerking met andere universiteiten of bredere opleidingen? Begrijp me niet verkeerd: ik pleit niet voor meer bezuinigingen. Ik vind dat er juist meer geld naar het hoger onderwijs zou moeten. Maar je kunt niet je hand ophouden bij de belastingbetaler als je niet wilt verantwoorden wat je met het geld doet. Door kostenbeheersing niet serieus te nemen en een karikatuur te maken van het 'rendementsdenken' wekt de academische gemeenschap een in zichzelf gekeerde en wereldvreemde indruk. Als de euforie van de media-aandacht voorbij is, en de steunbetuigingen niet meer binnenstromen, zal dat haar nog lelijk opbreken.

*Jonathan van 't Riet is
universitair docent
communicatiewetenschap.*

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874 redactie@vox.ru.nl www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mathijs Noij, Martine Zuidweg

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee: Lydia van Aert, Tim van Ham, Jorg Leijten, Sanne Immens, Jasmijn Lobik, Linda van der Pol, Thieme Stap

Fotografie: Bert Beelen, Marjolein van Diejen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Emdé, Menah, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak: gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet Tel: 023-5714745 zandvoort@bureauvanvliet.com advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank NL24INGB0001363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus
Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 30 april 2015.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afdraaien of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LEZEN

JELKO ARTS (22) IS STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

CAMPUSDICHTER-VERKIEZING

11 juni

Cultuurcafé, toegang gratis

DAG VAN HET KINDERBOEK

2 april

Op de Internationale Dag van het Kinderboek worden twee gloednieuwe maar merkwaardige prijzen uitgereikt: de Kameleon en de Gekko, voor respectievelijk digitale kinderboeken en kinderboeken-apps. Of ze de aandacht voor kinderboeken zullen aanwakkeren, waag ik te betwijfelen.

DE EEUW VAN MIJN VADER

Geert Mak

Op 16 april ontvangt Geert Mak de Gouden Ganzenvaar, vanwege zijn grote betekenis voor het geschreven woord. Aanrader uit Maks oeuvre: *De eeuw van mijn vader*, over het Nederland van de twintigste eeuw.

DE CONSEQUENTIES

Niña Weijers

Nog een prijs: de Gouden Boekenuil wordt uitgereikt op 30 april. Niña Weijers, Nijmeegse van geboorte, is genomineerd. Haar roman *De consequenties* (2014) ligt al maanden ongelezen op mijn nachtkastje. Nu begin ik er écht in.

CAMPUS DICHTER GEZOCHT!

In iedere *Vox* vind je gedichten van haar hand en op verschillende culturele podia kom je haar tegen: campusdichter Loren Brouwers. Haar ambtsperiode is nog in volle gang, maar ondertussen is Cultuur op de Campus gestart met de jaarlijkse zoektocht naar een opvolger. *Vox* sprak met Brouwers' vijf voorgangers over het campusdichterschap.

Tekst: Jelko Arts / Beeld: Cultuur op de Campus

Bart van Oost, de allereerste campusdichter van de Radboud Universiteit (collegejaar 2007-2008) denkt met weemoed terug aan zijn dichtende dagen. "De verkiezing overdonderde me", bekennt Van Oost. "Ik verhuisde naar Nijmegen voor een master Filosofie. Ik kende niemand, was volslagen anoniem en durfde daarom best mijn gedichten in te sturen. De uitreiking was echter groots, met een optreden van Spinvis: ik stond ineens voor een stampvol CultuurCafé, maar ik had nog nooit een tekst voorgedragen. Ik las wat gedichten voor en ging snel zitten."

Van Oost won de finale en er volgde een bijzonder jaar: "Ik zocht het podium niet actief op. Af en toe trad ik op, maar ik had mijn handen vol aan het schrijven en de twijfel die daarbij kwam kijken." Die onzekerheid herkent Wout Waanders, die in 2008 het stokje van Van Oost overnam. Als eerstejaars. "Daar had ik achteraf gezien niet goed over nagedacht", lacht Waanders. "Ik wist niets van de universiteit en had nog weinig contacten. De organisatie nam destijds weinig initiatief. Dat voelde onwennig: als beginnend en wat onzeker dichter mail je niet zo maar naar organisaties om te vragen wat je voor hen kunt betekenen'.

Jasje-dasje

Daarna kwam er enkele jaren geen nieuwe campusdichter. Zonde, zo vond Waanders en hij blies de verkiezing nieuw leven in, bijgestaan door Cultuur op de Campus. "De campusdichter is belangrijk, omdat hij kan relativeren", vindt Waanders. "Studenten vervallen soms in hun jasje-dasje-cultuur. Het draait vaak om politiek en bestuurszaken. Je kunt

dat als dichter doorbreken: poëzie brengt een nieuw perspectief. Bij een filosofische discussie kun je lichtheid brengen, bij een komische film juist zwaarte.'

De campusdichter geeft studenten een creatieve stem, zo vinden ook Joep aan den Boom en Linda van der Pol, die in respectievelijk 2011-2012 en 2012-2013 campusdichter waren. Beide dichters stonden midden in het universitaire leven. Bij zijn aanstelling had Aan den Boom er al meerdere studiejaar opzitten en hij maakte volop gebruik van zijn banden met verschillende studentenverenigingen. Vanwaar zo veel actie? "Ik geloof niet in het dichterschap van de ivoren toren. Ik hoopte juist dat studenten zich herkenden in wat ik schreef en trad daarom zo veel mogelijk naar buiten. Hij krijgt bijval van Van der Pol: "Een campusdichter kom je toevallig tegen in *Vox*, bij het Soeterbeeck Programma of bij Cultuur op de Campus. Die onverwachte consumptie van kunst en cultuur verbreedt je referentiekader, leert je reflecteren en biedt ontspanning."

Tips?

Irene Schoenmacker, campusdichter 2013-2014, geeft campusdichters in spe enkele tips: 'Maak tijd voor je gedichten en probeer de actualiteit te volgen. Maar vooral: stof het imago van de poëzie af! Dat vind ik een kerntaak van jonge dichters. Mensen denken dat poëzie een suf genre is, maar dat hoeft het niet te zijn. Maak die voordrachten spannend, knallend, memorabel!' *

Kandidaten kunnen zich nog tot 1 mei aanmelden voor de Campusdichter-verkiezing, door drie gedichten te mailen naar theater@cultuuropdecampus.nl. De uitreiking vindt plaats op 11 juni.

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (25),
 STUDENT INFORMATICA, DJ IN
 DOORNROOSJE EN FREELANCE
 POPJOURNALIST

THE NOTWIST

12 april, Doornroosje

Duitse band die net als muziekbroer Radiohead de gitaren makkelijk afwisselt met experimentele elektronica. De twee optredens die ik eerder zag, waren van buitengewoon hoog niveau. 20.15 uur. 17,50 euro.

RECORD STORE DAY

18 april, Kroese en Waaghals

De internationale dag van de platenzaak kent traditiegetrouw bijzondere gelegenhedenreleases en veel optredens. In Kroese treden onder anderen Emil Landman en Sven Hammond op. Hele dag. Gratis toegang.

BOOTLEG BETTY

25 april, Merleyn

Een van de populairste bands uit het Nijmeegse live-circuit komt met zijn debuut-ep: vanavond viert Bootleg Betty de release van het rootsy *Left the Barn*. 22.00 uur. 5 euro.

UITGAAN

SANNE IMMENS (27), STUDENT
 ACW, UITGAANEXPERT EN
 CULTUURLIEFHEBBER

EXPEDITIE HONIG

28 maart, Honigcomplex

Sinds een jaar is de oude soepfabriek de locatie voor alles wat nieuw en hip is in cultureel Nijmegen. Ontdek tijdens een rondleiding wat het complex allemaal te bieden heeft. 14.00 uur. Toegang gratis.

KUSSENGEVECHT

4 april, Plein 1944

Het heet een gevecht, maar het gaat om de gezelligheid. Regel een oud kussen en laat het veren sneeuwen in de binnenstad van Nijmegen. 15.00 uur. Meedoen gratis.

ROLLERDISCO

10 april, Waalhalla

Waalhalla viert zijn zesde verjaardag met rolschaatsen, suikerspinnen en discoballen. Want wat is een betere plek voor een rollerdisco dan een skatepark? 20.00 uur. 5 euro.

ZIEN

JASMIJN LOBIK (22),
 STUDENT KUNST- EN
 CULTUURWETENSCHAPPEN
 EN FILMLIEFHEBBER

GO SHORT FILMFESTIVAL

8 t/m 12 april

Een heel festival gewijd aan de korte film, met een grote variëteit aan genres. Van documentaires tot fictie, animatie en experimentele films. Kort én krachtig. LUX. 6,50 euro (met studentenkorting).

ATLANTIC

Een jonge windsurfer uit Marokko laat alles achter en steekt surfend de oceaan over, op weg naar Europa. Indrukwekkende film met prachtige, poëtische beelden. LUX. 7,50 euro (met studentenkorting).

THE PIANIST I.S.M.

YOUTH AND SOBIBOR

Gebaseerd op de biografie van de Poolse pianist Wladyslaw Szpilman, die door puur geluk de Holocaust overleefde. De persoonlijke betrokkenheid van regisseur Roman Polanski bij het onderwerp is voelbaar. Collegezalencentrum. 1,50 euro.

NIEUW GEZICHT

NAAM: ANTHONITA VAN EGMOND
LEEFTIJD: 45
OPLEIDING: BEDRIJFS-COMMUNICATIE
VORIGE FUNCTIE: TEAM-MANAGER MARKETING EN COMMUNICATIE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ VGZ
HUIDIGE FUNCTIE: HOOFD CORPORATE COMMUNICATIE
SINDS: 01-02-2015

Wat houdt je functie precies in?

"Ik geef leiding aan de afdeling Corporate Communicatie. We proberen de Radboud Universiteit zo goed mogelijk op de kaart te zetten, bijvoorbeeld door het geven van communicatieadvies en door positieve berichten als prijzen en prestaties naar buiten te brengen. Daarvoor werken we samen met de communicatieafdelingen van de verschillende faculteiten."

Bevalt het?

"Ja, het is leuk, maar wel wennen. Hiervoor werkte ik bij een verzekeringsmaatschappij. Ik wist precies hoe het wereldje in elkaar zat. Hier moet ik alles nog uitvogelen. Toen ik hier bedrijfscommunicatie studeerde had ik dat echt niet in de gaten. Alle faculteiten zijn weer wereldjes op zich, dat is soms wel even schakelen. Het valt me ook op dat mensen hier trots zijn op hun werkgever. Op een verjaardag vertel je niet zo snel dat je bij een zorgverzekeraar werkt, want dan klagen mensen over een lage vergoeding, of verwachten ze dat je alle polissen uit je hoofd kent. Maar met de Radboud Universiteit als werkgever kun je aankomen, die kent iedereen."

Wat is je doel?

"Dat is een moeilijke vraag na zo'n korte tijd, maar ik denk dat het goed zou zijn als de universiteit een wat nadrukkelijker imago heeft. We doen hier heel veel goede dingen, met goede resultaten. Maar dat vertaalt zich bijvoorbeeld nog niet in een ijzersterke reputatie. Nu moeten we die ingrediënten vermarkten. Dan trekken we nieuwe studenten, maar ook goede wetenschappers om de kwaliteit hoog te houden."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 30 APRIL 2015.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

- 2 APRIL**, 19.00 uur: Engelse viering i.v.m. Witte Donderdag
3 APRIL, 15.00 uur: Viering i.v.m. Goede Vrijdag
4 APRIL, 21.30 uur: Paaswake en om 00.00 uur: Engelstalige viering
7 APRIL, 20.00 uur: Lezing over geluk, i.s.m. de Huiskamer.
20 APRIL T/M 24 APRIL: Groene Week in de tuin van de Studentenkerk.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

- 1 APRIL**, 19.30 uur: Go Short Preview. Highlights van het Go Short – International Short Film Festival met het thema Generatie Y.
 Locatie: Collegezalencentrum, zaal 3.
15 APRIL, 20.15 uur: Multidisciplinair festival Tijdgeest. Cultuur op de Campus en Stukafest zijn jarig en geven een feestje. Met onder anderen Bombay, Leon van der Zanden en Aafke Romeijn.
 Locatie: Brebl, Honigcomplex.
16 APRIL, ca. 11-17.00 uur: De Open Dichtbus. Een mobiel instituut ter bevordering en verspreiding van poëzie, literatuur en mooie muziek.
 Locatie: Pieter Bondamlein.
20-24 APRIL, 15.00-22.00 uur: Groene Week. Cultuur op de Campus, CHECK en Dus!AKKU openen een pub in de tuin van de Studentenkerk voor diverse 'groene activiteiten'. O.a. Theater, film en workshops literatuur recyclen, mindfulness en DIY met soda.
 Locatie: Tuin van de Studentenkerk.

The Pianist

28 APRIL, 19.30 uur: Singer-songwriter-workshop door Iris Penning. Wil je de fijne kneepjes van het liedjes schrijven leren van een ervaren muzikante? Dat kan, gewoon hier op de universiteit.
 Locatie: Theater De Rode Laars, E2.64.
29 APRIL, 17.00 uur: Wetenschapsfestival Sound of Science. Sound of Science brengt kunst en wetenschap samen, i.s.m. de bètastudieverenigingen.
 Locatie: Huygensgebouw.

30 APRIL, 19.00: Film The Pianist. Oscar-winnaar Adrien Brody schittert in dit historische drama gebaseerd op de memoires van de joodse pianist en componist Wladyslaw Szpilman. De film wordt ingeleid door Marc van Berkel, docent aan de HAN en specialist op het gebied van de Holocaust.
 Locatie: Collegezalencentrum, zaal 3.

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/soeterbeeckprogramma

31 MAART, 12.00 uur: Persoonsgerichte zorg voor kwetsbare mensen. Directeurenlunch door Judith Wolf.
 Locatie: Huize Heyendaal.

1 APRIL, 19.30 uur: Jihad-geweld. Hoe stellen we ons teweer? Lezing door Dries van Agt.
 Locatie: Grotiusgebouw.

8-11 APRIL, 22.00 uur: Soeterbeeck@Go Short.
 Locatie: LUX.

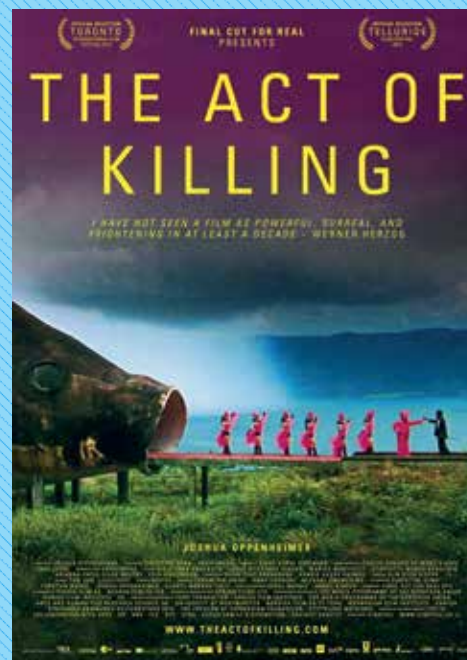
13 APRIL, 19.30 uur: House of Cards and Boyhood. The Experience of Binge-Watching. Lezing door mediadeskundige Brian Dunphy.
 Locatie: Collegezalencentrum.

16 APRIL, 19.30 uur: Alles en

iedereen gelijk. Over mens, dier, robot en ding. Maand van de Filosofie-lezing met Erno Eskens, Rik Peters en Pim Haselager.
 Locatie: LUX.

22 APRIL, 19.30 uur: US-Dutch Relations: Shared Priorities for a Changing World. Lezing door Timothy Broas, ambassadeur van de Verenigde Staten in Nederland.
 Locatie: Aula Radboud Universiteit.

28 APRIL, 19.30 uur: Massamoordenaars. Lezing Abram de Swaan en documentaire The Act of Killing.
 Locatie: LUX.

PERSONEELwww.ru.nl/pv

29 MAART, 14.00 uur: Introdans Ensemble vd Jeugd Feest. Choreografe Karole Armitage blinkt uit met een mix van capoeira, Chinese krijgskunst, vogue en ballettechniek. Locatie: Stadsschouwburg.

30 MAART, 12.45 uur: PV Radboud met Muziek in de Pauze. Pauzeconcert met werken van Gordon Jacob en Robert Delanoff. Locatie: Aula, Comeniuslaan 2.

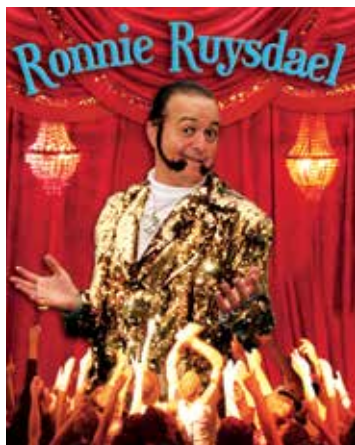
7 APRIL, 20.00 uur: Literatuuractiviteit PV Radboud met Radboud Reppen en Roeren: Dit is de stad, drie stadsdichters over Nijmegen, stadsgedichten en het afscheid van Marijke Hanegraaf. Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

9 APRIL, 20.30 uur: Cabaretvoorstelling De Staat van verwarring. Absurde antitalkshow.

Locatie: De Lindenberg.

9 APRIL, 20.30 uur: Ronny Ruisdael en Danny Droes, Tranen met tuiten. Een onvervalde, hartverscheurende meezingavond ter ere van het Nederlandse levenslied.

Locatie: Nijmeegsebaan, Groesbeek.

26 APRIL, 15.00 uur: Muziekvoorstelling Hebe de Champeaux, violiste en zangeres. Zij wordt begeleid door pianist Takashi Mizumoto. Locatie: Studentenkerk.

29 APRIL, 10.45 uur: Waalwerken en excursies. Rondvaart over de Waal met uitleg over de stand van zaken met de Waalwerken. Locatie: Pannenkoekenboot, Waalkade.

BENOEMINGEN

DHR. PROF. DR. R.J.A. VAN WEZEL is op 1 februari 2015 benoemd tot hoogleraar Visual Neuroscience (FNWI).

DHR. PROF. DR. J. KNOVEN is op 1 maart 2015 benoemd tot hoogleraar Bedrijfseconomie (FdM).

DHR. PROF. DR. E.A.J.A. ROUWETTE is op 1 maart 2015 benoemd tot hoogleraar Research & Intervention Methodology (FdM).

PROMOTIES & ORATIES

31 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. M. Peppelman Msc. (UMC) 'In Vivo Reflectance Confocal Microscopy: Innovations in Skin Imaging'.

1 APRIL, 14.30 uur: Promotie dhr. K.J.M. van der Veer Msc. (FdM) 'Flows of Finance in Times of Crisis'.

2 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. ir. H.H. van Oosten (FNWI) 'On the Brink of Extinction: Biology and Conservation of Northern Wheatears in the Netherlands'.

2 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. drs. K. Freriks (UMC) 'Turner Syndrome in Adulthood: A Childhood Disease Grown Up'.

2 APRIL, 16.30 uur: Promotie mw. A. Parapuf MA (FFTR) 'Hermeneutics and Relational Ontology. Hermeneutical Dimensions in Martin Heidegger's Later Thinking of Being'.

7 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. drs. H.K. Brand (UMC) 'Respiratory Syncytial Virus Bronchiolitis and Disease Severity. From Molecular Profiles to Clinical Biomarkers'.

7 APRIL, 16.30 uur: Promotie dhr. D. Bossini (FNWI) 'Femtosecond Optical Excitation of Spins in Antiferromagnetic Fluorides: An Opto-magnetic Journey from the Center to the Edges of the Brillouin Zone'.

9 APRIL, 10.30 uur: Promotie mw. A.J. Grotenhuis MSc. (UMC) 'The Role of Host Factors in Bladder Cancer Outcome'.

9 APRIL, 14.30 uur: Promotie dhr. E. Torun MSc. (FNWI) 'Electronic Structure Calculations on Bulk and Surfaces of Some Transition-metal and F-electron Compounds'.

10 APRIL, 10.30 uur: Promotie mw. Y.H.M. van den Berg Msc. (FSW) 'Peers in Proximity: New Perspectives on Interpersonal Processes in the Classroom'.

10 APRIL, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. B.A.J.A. van Oirschot (UMC) 'Surface Modifications for Endosseous Implant Materials: In Vivo Evaluation of the Osteophilic Properties of Titanium Bone Implants'.

15 APRIL, 16.30 uur: Promotie mw. mr. M. Kullmann (FdR) 'Enforcement of Labour Law in Cross-border Situations'.

16 APRIL, 12.30 uur: Promotie dhr. T.G.E. Damen Msc. (FSW) 'Influencing the Sense of Agency'.

16 APRIL, 16.30 uur: Promotie dhr. F. van der Pijl MSc. (FNWI) 'An Aza-Achmatowicz Approach to Functionalized Piperidines: Synthesis of Pharmaceutically Relevant Scaffolds and (-)-Sedacryptine'.

17 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. J. Fuijkschot (UMC) 'Sjögren-Larsson Syndrome - Clinical Perspectives'.

17 APRIL, 12.30 uur: Promotie dhr. drs.

28 APRIL, 12.30 UUR: **PROMOTIE MW. S. PIETERS MSC. (FSW) 'STATES OF CONSCIOUSNESS: NEW PERSPECTIVES ON THE RELATION BETWEEN SLEEP, COGNITION AND ALCOHOL USE IN ADOLESCENCE'**.

Wat heeft u onderzocht?

"Ik heb de relatie onderzocht tussen de puberteit, slaap en alcohol. Naarmate jongeren verder in de puberteit zijn, krijgen ze vaker last van slaapproblemen. Uit het eerste deel van mijn

onderzoek blijkt dat die slaapproblemen gerelateerd zijn aan alcoholgebruik. Hoe meer slaapproblemen, hoe groter de kans op drankgebruik, maar ook het gebruik van andere middelen zoals tabak en marihuana.

Andersom werkt dat niet zo. In het tweede deel keken we naar de impliciete cognitie bij alcohol. Alcoholverlaafden reageren onbewust op dingen die hen aan alcohol doen denken. Automatisch verhoogt dan hun aandacht of zoeken ze toenadering. Hoe meer je drinkt, hoe sterker die automatisen. We vonden geen bewijs dat automatische processen bij jongeren gerelateerd waren aan de eerste fasen van alcoholgebruik, met uitzondering van bepaalde groepen jongeren."

Wat kunnen we hiermee?

"Middelbare scholen en de klinische praktijk zien slaap nu vaak als bijverschijnsel van andere problemen. Nu we weten dat slaapproblemen andere problemen voorspellen, kan daar rekening mee gehouden worden."

K.C. Cheung (UMC) 'Learning from Medication Errors Through a Nationwide Reporting Programme'.

17 APRIL, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. mr. B.J. de Jong (FdR) 'De spannende driehoeksverhouding tussen financiële markten, recht en economische wetenschap'.

20 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. B. Sümer MA (FdL) 'Acquisition of Spatial Language by Signing and Speaking Children: A Comparison of Turkish Sign Language (TID) and Turkish'.

21 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. L.L.A. Bisschops (UMC) 'Hypothermia and Rewarming after Cardiac Arrest. Dynamics in Cerebral Blood Flow, Cerebral Metabolism and Inflammation'.

21 APRIL, 14.30 uur: Promotie dhr. drs. ing. R. Verdult (FNWI) 'The (In)security of Proprietary Cryptography'.

23 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. S.V. Semin MSc. (FNWI) 'Optical Properties of Organic Micro and Nanostructures'.

23 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. M. ten Hooven - Radstaake Msc. (FSW) 'Fostering Adaptive Behaviors in Individuals with Angelman Syndrome'.

24 APRIL, 10.30 uur: Promotie mw. S. Postma MSc. (UMC) 'Prehospital Triage and Risk Assessment in STEMI Patients'.

24 APRIL, 12.30 uur: Promotie dhr. ir. A. Gubern Mérida (FNWI) 'Automated

Analysis of Magnetic Resonance Imaging of the Breast'.

24 APRIL, 15.45 uur: Oratie mw. prof. dr. C. de Weerth (FSW) 'What the Baby Needs. Must-haves for a Good Life'.

28 APRIL, 12.30 uur: Promotie mw. S. Pieters Msc. (FSW) 'States of Consciousness: New Perspectives on the Relation between Sleep, Cognition and Alcohol Use in Adolescence'.

28 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. S.S. Asaridou Msc. (FSW) 'An Ear for Pitch: On the Effects of Experience and Aptitude in Processing Pitch in Language and Music'.

28 APRIL, 16.30 uur: Promotie dhr. drs. R.G.H.M. Cremers (UMC) 'Prostate Cancer: an Evaluation of Reported Markers to Identify Men at Increased Risk'.

29 APRIL, 10.30 uur: Promotie mw. S.A.V.A.M.S.B.S.D. Samuladrala Msc. (FNWI) 'Proton Transfer Reaction Mass Spectrometry: Applications in Plant Science and Breath Analysis'.

29 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. G.M.T. Klomp MSc. (UMC) 'Management of Labour Pain in Midwifery Care'.

29 APRIL, 16.30 uur: Promotie dhr. Drs. T.C. Besse (UMC) 'Assessing and Addressing Pain in Patients with Cancer after the Introduction of a Clinical Practise Guideline on Pain in Patients with Cancer'.

RENÉE

BERT

huiselijke kringen

Renée Huismans en Bert Donks, beiden 24, houden van spoken. In hun appartement op Sterrenbosch schminken ze elkaar regelmatig. Zombie style. Om vervolgens anderen de stuipen op het lijf te jagen.

"Gadverdamme. Ik word misse-lijk van die pus." Renée steekt een kwastje in de open wond van Bert. De pus is een mengseltje van haargel en gele verf. Bert blijft stil zitten. "Die wond, dat is een plastic zakje", wijst hij naar zijn bloederige slaap. Ideaal vanwege de kreukelstructuur. Renée en Bert zijn in hun appartement nieuwe horror-toepassingen aan het uitproberen. Ze zijn de oprichters van studententoneelvereniging Twister. Voor het eerst organiseren ze, met Cultuur op de Campus, een zombie-speurtocht over het universiteitsterrein.

"Nu nog een beetje bloed uit je ogen", zegt Renée liefjes tegen haar vriend. Hij kijkt haar aan of hij haar aan stukken gaat scheuren. "Ik ben geen fan van bloed op mijn gezicht. Het plakt." Naast de bank zingt Michael Jackson. In de vorm van vinyl draait hij zich duizelig op een brandweerode retro-platenspeler. Vanaf de kast kijkt een kunstreiger onbewogen toe. Renée is professioneel drama-docent en regisseur. Ze studeerde aan de HAN. Bert is bezig aan zijn tweede master: kunstgeschiedenis.

De horrordepen leerden elkaar drie jaar geleden kennen bij een toneelauditie. "Wij durven zelf niks", bekent Bert. "We zijn echte schijterds." Nee zeg, Renée zou zelf nooit aan een spooktocht mee durven doen. Ze blijft veilig aan de kant van de griezels. Bert ontbloomt zijn tanden zodat Renée ze met zwarte verf kan bewerken. Dit moet je dus nooit doen bij mensen met neptanden, weet zij, want dan gaat de lak er niet meer af.

Tekst: Annemarie Haverkamp
Foto: Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuus binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.